

Debatten van de provincieraadszitting

28 november 2011

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Ik open de vergadering van maandag 28 november 2011 in het jaar des Heren.

Verlofaanvragen heb ik van de heer Luc Maes, Jan Fiers, Marina Van Hoorick en Lena Van Boven.

Ik zal wel niet moeten vragen of er nog verontschuldigungen zijn.

Meneer Joris? Nee.

Meneer Liebaut? Hebt u verontschuldigungen? Nee.

Dan gaan we van start.

Vandaag gaan we zeker ook twintig punten afhandelen en misschien naar morgen nog vijf overhevelen, zodat er vandaag twintig zijn en morgen nog tien. We hebben een mooie agenda en een mooie provincieraad. Zoals het tot nu gelopen heeft, heeft het zeer goed gelopen. Het heeft ook veel te maken met de gedeputeerden. Er waren zeer goede deputés hè? Die binnen de twintig konden blijven. 37 heeft er een gedaan. Een ander 21. Allemaal op een halve dag. We kunnen het ons permitteren en het moet goed zijn. Wie beknibbelt, ik zal dat zeggen bij mijn speechke woensdag, wie beknibbelt bij tussenkomsten en mensen opjaagt doet de democratie geen goed. Ik heb dat gedaan vorig jaar. Ik heb daar spijt van. Dit jaar gaat het veel beter. Ik zie de mensen gerust buiten komen. Zij hebben allemaal hun zeg kunnen doen.

We beginnen met dertien punten, na elkaar.

Want hij heeft ook Wonen en Toerisme.

We beginnen met de dertien punten, waarna hij zal antwoorden op Welzijn en Gezondheid.

Is iedereen daarmee tevreden? Yes.

Wonen en Toerisme

Dan gaan we van start met mevrouw Lafkioui, een algemene tussenkomst.

Vragen over het beleid op het vlak van welzijn en gezondheid. Specifieke keuze die gemaakt wordt omtrent zorg, drugsbeleid, ... Vragen en bedenkingen bij het Noord-Zuidbeleid met onder andere integratie Wereldcentrum, noodhulp fonds, ...

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, Voorzitter. Voorzitter, collega's, het budget Welzijn is de laatste jaren redelijk stabiel gebleven. Er zijn dan ook geen nieuwe grote uitdagingen of grote veranderingen. Zoals collega Melissa Van der haeghen in haar algemene tussenkomst ook wel opmerkte gaat het vooral over het maskeren van het tekort aan middelen door het verschuiven of herverdelen van deze middelen, wat toch wel een grote versnippering tot gevolg heeft. Onlangs benadrukte ik wel expliciet de goede intenties van de gedeputeerde Couckuyt en de poging om door toch wel nieuwe reglementen en reglementering de toewijzing van de middelen transparanter en duidelijker te maken. Toch blijft de versnippering of verrommeling van middelen een feit. Het provinciebestuur slaagt er niet in om weloverwogen keuzes te maken in het al dan niet investeren of subsidiëren van bepaalde projecten of beleidsdomeinen. Men blijft als het ware liever Sinterklaas spelen en liever een kleine symbolische subsidie dan geen subsidie geven. Of nog anders, men kiest ervoor om die organisaties of projecten te steunen waar de Vlaamse overheid zou moeten tussenkomen. Dit is een bijzonder knelpunt. In de plaats van de Vlaamse overheid vooral op zijn verantwoordelijkheid te wijzen, past men nog liever zelf bij. Ik beperk mij tot een aantal voorbeelden. De versnippering is voor mij dan toch het duidelijkst zichtbaar in het domein Zorg omdat dit een omvangrijk budget is, van bijna 2 miljoen euro, dus 1.959.494 euro, en dat verspreid over verschillende aspecten van zorg: thuiszorg, mantelzorg, er zitten ook drughulp en –preventieprojecten in.

DEBATTEN

Kortom heel wat zorgprojecten. En zorgprojecten die ook wel effectieve investering vragen. Maar bijna 2 miljoen euro, dat is bijzonder veel geld. En dan stelt zich de vraag: Wat is de meerwaarde van deze investering? Ten minste, wat is de meerwaarde van de provinciale investering? Dit is zeer moeilijk meetbaar gezien het over zoveel projecten en organisaties gaat met elk hun eigen doelstelling en taakgebied. Maar dit budget staat wel ook in schril contrast met andere budgetten die heel beperkt zijn en waar we dan soms wel het verschil kunnen maken. Ik denk dan vooral aan de armoedeprojecten en die projecten die gaan over sociale tewerkstelling. Daar staan budgetten van ongeveer 150.000 euro en 285.000 euro tegenover. Waarom dan de keuze om het ene beleidsdomein aanzienlijk te bevoorraden en het andere dan niet?

Een ander concreet voorbeeld is het budget voor bijzondere jeugdbijstand, een domein dat mij toch na aan het hart ligt. Hier kiest men ervoor om het budget investeringen bijzondere jeugdbijstand te gaan oriënteren naar ict-vorming. Een gat dat de sector eigenlijk niet kan invullen door onvoldoende financiering van de Vlaamse overheid. Alweer mogen wij als provinciebestuur de Touring Wegenhulp gaan spelen, in plaats van onze eigen koers en beleidskeuzes te maken. Jammer. Een ander concreet voorbeeld is ontwikkelingssamenwerking. Het provinciebestuur blijft zich houden aan het engagement om de 0,7%-norm te behouden. Dat is een verhouding van budget ontwikkelingssamenwerking en het budget uitgaven, gewone uitgaven. Uit de financiële nota valt wel op dat het personeelsbudget stijgt, maar de werkmiddelen relatief stabiel blijven. En dat er ook middelen vanuit het project Kleur Bekennen bij zitten, dat zijn middelen die vanuit de federale overheid komen. Dus dat zijn eigenlijk geen eigen middelen. Als je op de website van de provincie Oost-Vlaanderen je informeert omtrent ontwikkelingssamenwerking of het Noord-Zuidbeleid, krijg je een versnipperd aanbod. We doen aan sensibilisering en mondiale vorming - niet alleen in het Zuiden, daar waar de ontwikkelingslanden zich situeren - ook in het Noorden in onze regio proberen we mensen bewust te maken van ontwikkelingswerk. Maar vooral ook van een stukje impact van het eigen beleid ten opzichte van Zuiden. Mondiale vorming valt binnen het taakgebied van zowel het Wereldcentrum (zij hebben onder andere ook het project Kleur Bekennen dat zij coördineren), de koepel 11.11.11 (zij steunen bepaalde organisaties die ook mondiale vorming doen), een eigen project rond ngo's (we hebben dat onlangs zelfs goedgekeurd in de provincieraad) en dan hebben we ook nog een nieuw luik, de vierde pijler (vzw's of privé-initiatieven die ook projecten steunen waarmee ze dan ook weer een stukje aan mondiale vorming doen). Ik begrijp dat het Oost-Vlaams bestuur zoveel mogelijk organisaties en instanties wil stimuleren om mondiale thema's op hun agenda te zetten en ook te werken aan solidariteit, maar ook hier mis ik soms een transparant beleid en duidelijke keuzes. Het is voor mij niet altijd duidelijk wie wat doet. Zijn er daar ook geen overlappings qua taakgebieden? Zeker nu het Wereldcentrum een provinciale organisatie is geworden. Ze zijn dus sinds een jaar al opgenomen door de provincie. Ik vraag me dan ook af: Is er al enige taakafstemming geweest? En is het nodig dat zoveel projecten, zoveel instanties rond een zelfde taakgebied werken? Kan dat niet wat meer gestroomlijnd worden? Dit zijn naar mijn aanvoelen toch wel belangrijke vragen om het ontwikkelingswerk wat meer te structureren en transparanter te maken.

Een andere vraag die ik al eerder gesteld heb inzake dit thema: Het Fonds voor Noodhulp; ik zie dat dit nog steeds leeg blijft bij de volgende begroting. Ik herhaal gewoon mijn vraag van de vorige keren: Waarom niet anticiperen en alsnog een budget voorzien in plaats van à la dernière minute nog middelen te voorzien via een begrotingswijziging? Ten slotte voorzitter, collega's, stel ik mij toch nog vragen omtrent de toekomst van het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid. Wat zal het Witboek ons nog toelaten om te mogen uitvoeren en wat niet meer? Is er daar al enige duidelijkheid over? Bij het lezen van het Witboek meen ik te begrijpen, het is nog vrij algemeen, dat daar waar de provincie bovenlokaal werkt of intergemeentelijke samenwerking kan aantonen en dan ook voor persoonsgebonden materie, zich geen probleem zal vormen. Daar waar dit natuurlijk niet zo is, is het iets anders. Tot op heden zie ik dat het Oost-Vlaams provinciebestuur zichzelf weinig of geen beperkingen oplegt als het gaat om persoonsgebonden materies. In tegendeel, ik zie weinig terughoudendheid van het provinciebestuur maar misschien druk ik mij oneerbiedig uit als ik zeg: een struisvogelreactie, van zolang er nog niets concreet uit de bus komt zullen we wel zien en doen we 'business as usual'. Ik mis hier toch wel enige langetermijnvisie, zeker als je weet dat het hier gaat over heel wat projecten binnen dit beleidsdomein, maar vooral ook over heel wat zaken die Welzijn en Gezondheid aangaan van mensen. Laten we hopen dat deze keep on smiling techniek - ik maak een beetje de vergelijking met Bush maar misschien is dat hier niet op zijn plaats - ons niet blind maakt voor eventuele uitdagingen die nog voor ons liggen. Dank u wel voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw. Ik hoorde u inhouden op het eind. U zocht een ander woord.

Punt 102. Tussenkost van Noël Morreels, die zal gehouden worden door mevrouw Hutsebaut.

GROEI PROCES EN NIEUWE BELEIDS- EN BEHEERSCYCLUS

Op welke manier zal de provincie de nieuwe besturen en vooral kleinere gemeenten helpen bij de opmaak van hun meerjarenplan dat kadert binnen hun beleids- en beheerscyclus?

Mevrouw Hutsebaut, u hebt het woord.

Mevrouw Hutsebaut

Dank u wel voorzitter. Voorzitter, leden van de deputatie, heer griffier, collega's. Er zijn in 2012 niet enkel provincieraadsverkiezingen, maar ook in de gemeenten worden nieuwe besturen verkozen. Volgens het besluit van de Vlaamse regering moet vanaf 1 januari 2014 de nieuwe beleids- en beheerscyclus toegepast worden. De vraag van Noël: Op welke manier zal de provincie deze nieuwe besturen, maar vooral de kleinere gemeenten, helpen bij de opmaak van het meerjarenplan dat kadert binnen de beleids- en beheerscyclus? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Hutsebaut, loco meneer Morreels.

Tussenkost van Marc Gybels.

BEHOUD VAN DE ACCENTEN – GEWELD IN GEZINNEN.

Ik hef even symbolisch mijn hartje omhoog, dat we vorige week gekregen hebben, met het opschrift 'Geweld is harteloos'.

Vragen naar de inspanningen en resultaten van de samenwerking op het vlak van partnergeweld. Wat zijn de bijdragen van de gemeenten en hoe kunnen ze een beroep doen op onze diensten? Wordt er voldoende aandacht besteed aan de kinderen die getuige zijn van partnergeweld?

Meneer Gybels heeft het woord.

De heer Gybels

Dank u meneer de voorzitter. Vorige vrijdag, 25 november, was het internationale dag tegen huiselijk geweld. Er verschijnen bijna elke dag berichten in de media – dat kan al geen toeval meer zijn – over uit de hand gelopen partnergeweld. Het zijn dan nog maar de grote dramatische gebeurtenissen die in de media komen. Duidelijk dat internationale aandacht voor dit fenomeen meer dan noodzakelijk is. Sinds 2006 wordt partnergeweld gedefinieerd als: ledere vorm van fysiek, seksueel, psychisch of economisch geweld tussen echtgenoten of personen die samenwonen of samengewoond hebben en tussen wie een duurzame affectieve en seksuele band bestaat of bestaan heeft. Men verstaat dan onder economisch geweld het inpalmen van inkomsten van de partners of het maken van buitensporige schulden. Onlangs maakte de minister van justitie Stefaan De Clerck bekend dat in 2010 er 50.094 nieuwe dossiers werden opgemaakt van intrafamiliale geweldpleging in ons land. Een stijging van 11% tegenover 2007. Voor onze provincie werden er 6247 nieuwe gevallen geregistreerd. Genante cijfers als men bedenkt dat een studie van het instituut voor gelijkheid van vrouwen en mannen schat dat drie vierde van de effectieve geweldpleging niet wordt aangegeven. Dat zelfde rapport rapporteert dat in 2009 12,5% van de Belgische

DEBATTEN

bevolking minstens een maal slachtoffer is geworden van een gewelddadige handeling door een ex-partner of door een partner in dat jaar. Het gaat om 14,9% van de vrouwen en 10,5% van de mannen. In 41,5% van de gevallen gaat het om slagen en verwondingen. In 27,5% gaat het over familiale ruzies zoals rond de kinderregeling bij co-ouderschap en 14% van de gevallen gaat het over stalking. Helaas, voor de rechtbanken maken deze zaken weinig kans. 62% van de klachten werd vorig jaar geseponeerd. Wat een bijzonder slecht signaal betekent voor alle betrokkenen. Daardoor leert men nooit dat het eerste beginsel bij een relatie respect moet zijn jegens de integriteit van die persoon en respect jegens de persoon en zijn persoonlijkheid. Opmerkelijk daarbij is dat de stedelijke agglomeraties hoger scoren dan een landelijke gemeente. Hoewel dit misschien moet genuanceerd worden daar er landelijk wellicht nog een taboesfeer hangt in verband met aangiftes van partnergeweld. Men neemt aan dat een vrouw op zes ooit slachtoffer was van partnergeweld. We moeten ons geen illusies maken. Partnergeweld komt voor in elk milieu. Verontrustend is zeker dat in 40% van de gevallen de kinderen getuige waren van het partnergeweld. De kinderen worden ten onrechte vergeten als het over dit onderwerp gaat. Zonder twijfel maken deze gebeurtenissen op deze jonge slachtoffers – want ook zij zijn slachtoffers – een grote indruk. Men mag hopen, geen blijvende indruk. In elk geval worden ook zij zwaar gekwetst en dan mag men nog hopen dat zij enkel getuige zijn. Ik vraag me af hoe het staat met de inspanningen die ons bestuur nu toch al jaren doet rond dit thema. Welke zijn de resultaten? Waar loopt de samenwerking tussen justitie en hulpverleners? Hoeveel gemeenten dragen bij en wat dragen ze bij? En wat zijn de plannen voor de toekomst? Wordt er voldoende aandacht besteed aan de kinderen die getuige zijn van partnergeweld? En tot slot: zelfs indien de actie van de provincie Geweld is Harteloos maar enkele personen aan het denken zet, zelfs al zou de actie van de provincie maar een enkel gezin het leed besparen van partnergeweld, dan nog is het verantwoord voor deze actie duurzame grondstoffen te gebruiken. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Gybels.

[applaus]

Meneer Beke mag ik kijken? De tussenkomst van mevrouw De Padt, is die overgenomen of komt ze nog?

Ik zal eerst de anderen laten houden en gij nadien, om even op adem te komen.

Tussenkomst van mevrouw Stockman.

GEEN NIEUWE ACCENTEN VOOR BUDGETJAAR 2012.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de invloed van de interne staatshervorming op het budget? Hoe evolueert de positie van de provincies in de verschillende thema's?

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Stockman

Dank u wel. De Vlaamse overheid voert de interne staatshervorming door en snoeit daarom in de bevoegdheden van de provincies. Op die manier wil men voorkomen dat zowel Vlaanderen, de provincies als de gemeenten zich met dezelfde onderwerpen bezighouden. In de beleidsnota bij budget 2012 staat dat er nog geen directe invloed zal zijn van de staatshervorming die wordt voorbereid. Toch las ik op 4 november op de webstek van Het Belang van Limburg: "Provincie moet jongeren loslaten. De Vlaamse regering heeft beslist dat het provinciebestuur zich niet meer mag bezighouden met jeugdzaken". Hoe staat het er nu eigenlijk voor? Hoe evolueert de positie van de provincies in de thema's die u behartigt? Zijnde welzijn, gezondheid, jeugd, wonen, toerisme en ontwikkelingssamenwerking. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Tussenkoms van mevrouw De Padt.

VERSTERKING VAN ACCENTEN

Vragen met betrekking tot lokale drugpreventie en bijdrage die de provincie kan leveren inzake een sterk overkoepelend overleg

Mevrouw u hebt het woord.

Mevrouw De Padt

Voorzitter, dank u. Collega's, gedeputeerden, meneer de griffier. Sorry, dat ik wat te laat was. Mijn vraag staat eigenlijk in het kader van ons beleid met betrekking tot de drugpreventie. Ik wens eigenlijk tussen te komen naar aanleiding van een stijgende problematiek in Geraardsbergen natuurlijk, want ik ben van daar. Maar ik hoor het ook in de ons omringende gemeenten, dat het toch wel een sterk probleem aan het worden is. Wij hebben allemaal het persbericht gekregen in verband met het Drugspunt. Superinitiatief! We kennen ook allemaal PISAD. We hebben de directrice ervan hier al een aantal keren gezien. Dus we kennen de werking in het kader van de drugpreventie en vroeginterventie. Ik zou willen vragen aan de gedeputeerde of de mogelijkheid kan onderzocht worden, ik weet dat het niet evident is, maar ik zou toch willen drukken op de mogelijkheid of de overkoepelende werking zich ook kan richten op een repressief beleid? Ik weet dat dit bevoegdheid justitie en lokale overheid is, maar indien de gemeenten individueel gaan ageren, we zijn daar nu mee bezig bij ons, dan gaan we het probleem enkel verplaatsen. Ik denk dat we nood hebben aan bovenlokaal integrale samenwerking tussen politie, parket en hulpverlening. Ons preventief beleid dat zich voornamelijk richt naar scholen dus min-twintigjarigen zal trouwens gedeeltelijk zijn doel missen als we niet eerst repressief optreden tegen diegenen die niet bereikbaar zijn voor de bestaande werking. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw De Padt.

Komen we terug bij mevrouw Stockman.

Waar gaan de aangekondigde vier grote fora over? Wat is hun doel en wat zullen ze kosten?

Mevrouw.

Mevrouw Stockman

Dank u voorzitter. In de beleidsnota bij budget 2012 worden vier grote fora aangekondigd. Mijn vraag: Waar gaan die over? Wat is het doel van deze bijeenkomsten? En wat zullen deze kosten? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Stockman.

DEBATTEN

Meneer Lampaert.

INTERGEMEENTELIJKE DRUGPREVENTIE EN VROEGINTERVENTIE OPBOUWEN EN VERSTERKEN

Vragen met betrekking tot het aantal steden en gemeenten die meedoen en hun bijdrage betalen. Kunnen er nog extra gemeenten aan boord worden genomen? Zo ja, hoe en met welke financiële weerslag?

Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Excuseer meneer de voorzitter. Ik was even mijn tussenkomst aan het zoeken en ik zou ze moeten gevonden hebben. Sorry, dat ik u even laat wachten.

Meneer de voorzitter, dames en heren gedeputeerden. Mijn vraag is heel beperkt. Wij hebben in de provincie een intergemeentelijke drugpreventie, we hebben PISAD, we hebben er al heel wat over gesproken. Er zijn heel wat initiatieven die gekend zijn binnen de provincie op verschillende niveaus met de bedoeling de drugpreventie te gaan promoten en ervoor te zorgen dat zo weinig mogelijk jongeren drugs nemen. Allemaal zeer goede initiatieven die voor mij wel een beetje verwarrend zijn soms om goed te begrijpen waarover het precies gaat. Maar waar mijn grootste bezorgdheid eigenlijk zit, is in het feit dat nog steeds een aantal gemeenten in de provincie Oost-Vlaanderen niet zijn aangesloten bij onder andere PISAD. Ik weet, ondertussen zijn er ook preventiepunten die een beetje een andere manier van werken hebben, maar PISAD is toch wel een organisatie die heel wat te betekenen heeft en heel veel gedaan heeft in het verleden. Ik vind het wel spijtig dat een aantal gemeenten nog steeds ontbreekt op het appel. Het zou mij bijzonder veel plezier doen om te vernemen van de gedeputeerde of er inderdaad nog ruimte is zodat erbij komende gemeenten zouden aansluiten. En ten tweede wat voor financiële repercussie dat zou hebben op de begroting indien die gemeenten inderdaad zouden beslissen om aan te sluiten. Voor zover natuurlijk het nodig zou zijn dat zij aansluiten, maar ik denk dat dat nogal evident is.

De heer voorzitter

Ik geef u direct het woord mevrouw, maar ik ga eerst nog iets zeggen.

Degenen die iets over PISAD willen zeggen, het staat ook geagendeerd bij de punten buiten de agenda op woensdag. Uiteraard zijt gij vandaag vrij daarover te spreken. Als we het over PISAD hebben, doe het nu en misschien liever niet woensdag. Uiteraard moogt ge woensdag ook maar nu gaat het duidelijk over PISAD ook.

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter ik dank u. Meneer gedeputeerde, meneer de griffier. Het was inderdaad niet mijn bedoeling om vandaag tussen te komen maar toch wel woensdag tussen te komen. Maar ik zal dan wel vandaag tussenkomen want ik hoor hier inderdaad de bekommernis van een ieder dat het drugsgebruik een groot probleem oplevert voor heel wat steden en gemeenten. Maar ik zou toch willen zeggen in Zuid-Oost-Vlaanderen is iedere stad reeds aangesloten. Er zijn heel veel steden aangesloten. Ik kan daar ook over spreken. Ik denk dat ik maar nog maar een vergadering heb gemist over gans de legislatuur bij PISAD, omdat het mij inderdaad niet alleen interesseert maar ook het belang voor de kinderen. Het wordt inderdaad angstaanjagend als men weet dat elk gezin bijna wordt geconfronteerd met het nog maar proberen en de consequenties van dien. Ik ga toch vandaag tussenkomen want ik wil toch iets benadrukken. Het belang en de werkwijze waarop men vandaag met PISAD omgaat en ook de gevoelens welke wij in vergaderingen iedere maand mee beleven. De werking van PISAD, ik draag dat hoog in mijn vaandel. Ik weet wat die mensen doen. Iedere dag daar op het veld en ook de directeur van PISAD samen met meneer gedeputeerde, die doen daar hun werk. Wij waren ook vragende partij, wij

hebben die vraag ook aan de gedeputeerde gesteld op de laatste vergadering om met alle organen op dat terrein contact op te nemen en samen te werken tussen alle initiatieven die tot op vandaag bestaan en een gesprek aan te gaan. Ik zou meneer gedeputeerde willen vragen hoever die gesprekken tot op vandaag staan en hoe die verlopen zijn. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dames en heren u weet dat mevrouw De Troyer en ik enigszins ook bevriend zijn via de partij. Mevrouw ik heb uw woordje 'inderdaad' geturfd. Dertien keer. Dat valt op hoor. Het is goed, als ge dat weet.

We gaan door.

Tussenkomst van mevrouw Kristina Colen.

MINDERHEDEN

Vragen met betrekking tot de vertaal- en tolkservice ten gevolge van een lager bedrag dat de provincie hiervoor ontvangt van de Vlaamse overheid

Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Dank u wel voorzitter. Ik lees in de nota's bij het budget dat de subsidie die de Vlaamse overheid aan de provincie geeft voor de vertaal- en tolkservice, dat die gedaald is. Toch wel met enkele tienduizenden euro's. Ik zie wel bij de uitgaven dat daar bijna geen enkele post geminderd is. Mijn vraag is dus: Wordt er minder uitgegeven door de provincie aan de tolk- en vertaalservice of wordt er gewoon uit andere middelen meer opgelegd? Ik had in tweede orde ook graag geweten of in verband met tolk- en vertaalservice iets verandert volgend jaar, of er eventueel een ander accent gelegd wordt. Of het reglement behouden blijft zoals het nu is of niet?

De heer voorzitter

Dank u wel.

Onder dezelfde rubriek, onder dezelfde titulatuur: Minderheden.

De heer Bart Van Malderen.

De subsidies in het kader van het project diversifiëren van de overheidsdiensten zijn voor 2012 weggevallen. Betekent dit dat het project wordt stopgezet? Zo ja, wegens succes of wegens falen? Wordt er eventueel gefocust op de werkgelegenheid van andere kansengroepen?

Meneer Van Malderen.

De heer Van Malderen

Dank u wel voorzitter. Voorzitter, collega's. Het provinciebestuur voert sinds 1991 een actief gelijke kansenbeleid en wil op dat vlak ook een brug slaan tussen de federale, Vlaamse en lokale overheden. In het budget 2012 staat dat de middelen die in 2011 werden toegekend in het kader van het project Diversifiëren van overheidsopdrachten op 0 euro komen te staan. Daar waar in 2011 nog een bedrag van 35.000 euro werd voorzien. Betekent dit dat het project wordt stopgezet? Komt dit omdat het doel bereikt

DEBATTEN

is? Of heeft het net gefaald en wordt het daarom niet herhaald? Wordt er bijvoorbeeld gefocust op de werkgelegenheid van andere kansengroepen, bijvoorbeeld personen met een beperking? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mevrouw Colen.

ANDERE SOCIALE BIJDRAGEN

Ondanks er meer en meer mensen een beroep doen op de Voedselbanken blijft de subsidie jaar na jaar gelijk

Mevrouw.

Mevrouw Colen

Dank u wel. Niet zo heel lang geleden konden we in de media een oproep lezen van de Voedselbanken die eigenlijk aan de burgers vroegen om meer goederen in te zamelen omdat de vraag naar hulp bij de Voedselbanken blijft stijgen. De provincie subsidieert voor 8300 euro. Dat is al niet een heel hoog bedrag en dat blijft de laatste jaren vast staan. Mijn vraag is of er een initiatief als de Voedselbanken, waarvan niemand het nut betwijfelt, of dat in deze tijden toch niet wat meer steun van de provincie zou kunnen krijgen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Volgende punt. Blijf bij de micro mevrouw.

DRUGPREVENTIE – PISAD

Klopt het dat er minder werkingsmiddelen voorzien worden dan in 2011? Zo ja, wat is de verklaring hiervan?

Mevrouw.

Mevrouw Colen

Wel het sluit eigenlijk aan bij de vraag over PISAD daarnet. Er zijn heel wat verschuivingen binnen het budget wat PISAD betreft. Een overdracht van 28.000 euro en een aantal werkingskosten worden geschrapt. Ik heb gewoon, maar waarschijnlijk is dat fout van mij, het sommetje gemaakt. Drugpreventie in 2011, PISAD en ook de andere werkingen, en in 2012 kom ik aan een lager bedrag. Misschien is dat iets dat woensdag ook voorkomt, dat weet ik niet. Maar ik had daar graag wat toelichting bij gehad.

De heer voorzitter

Dank u mevrouw Colen. Blijf aan de micro.

DRUGPREVENTIE

Naar verluid houdt de vzw De Eenmaking op met bestaan en wordt het personeel overgedragen aan CAW Artevelde. Welke invloed heeft dit op de provinciale subsidie?

Mevrouw.

Mevrouw Colen

Vzw De Eenmaking krijgt ook via de overdrachten een bedrag van de provincie Oost-Vlaanderen. Nu, het is niet naar verluid, het is zeker, de vzw houdt op. De werking in elk geval wat drugpreventie betreft gaat op in de CAW Artevelde. Dus vermoed ik dat deze post kan aangepast worden en dat is dan eigenlijk mijn vraag: Wat is de houding van de provincie hierin?

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Laatste vraag in deze materie en dan zal de gedeputeerde antwoorden op Welzijn en Gezondheid.

APB ZORGCENTRUM LEMBERGE

Meneer Herman

Vragen omtrent de stand van zaken van het apb Lemberge

Meneer Herman, u hebt het woord.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Sinds meer dan een jaar leven de residenten, familie en personeel in onzekerheid met betrekking tot een eventuele overname van het apb Zorgcentrum Lemberge door een derde partij. Ook de rekrutering van het zakelijk personeel wordt er hierdoor natuurlijk niet gemakkelijker op. Allerlei geruchten doen ondertussen de ronde. Zo zou niet meer onderhandeld worden. Gemeenten zouden, zeker nu gezien de financieel penibele situatie van veel gemeenten, willen uitstappen. Er zou een klacht bij de Raad van State lopen, enzovoort. Uiteraard is ook de communicatie, hoe moeilijk in dit dossier, naar het personeel toe van enorm belang. Vandaar mijn vragen. Zijn de geruchten juist dat de lokale partners voortijdig willen uitstappen? Op welke manier wordt er met het personeel gecommuniceerd en hoe vaak? Zijn er klachten vanuit het personeel inzake dit dossier? En zo ja, welke en hoe reageert men hierop? Wordt er momenteel effectief nog onderhandeld over een overname? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat is een realistische tijdslijn om deze onderhandelingen af te ronden? En wat zijn de verdere stappen die de provincie of het provinciebestuur in dezen wenst te ondernemen?

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer de gedeputeerde, dit is een hele boterham. We nemen onze tijd, zoals we al de gehele tijd doen in dit begrotingsdebat, maar zelfs mijn voorganger zou zeggen: festina lente, haast u langzaam.

DEBATTEN

U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel meneer de voorzitter. Beste collega's, bedankt voor de vragen. Het geeft de gelegenheid het beleid wat toe te lichten op de keuzes die opnieuw gemaakt worden binnen deze begroting en het geeft ook de gelegenheid om een aantal misverstanden die er wellicht zijn, ik kan het niet anders uitdrukken, op te helderen of uitspraken tegen te spreken. Dus ik wil mijn dank betonen voor de interesse voor de materie. Er zijn ondertussen bijna dertig vragen binnengekomen, waarvan een groot gedeelte nu zal beantwoord worden. Daarna zal Toerisme aan bod komen en daarna een stukje dat samenhangt met het Welzijnsbeleid. In ieder geval ga ik de vragen een voor een beantwoorden. Maar sommige vragen zijn gebundeld. Er zijn bijvoorbeeld verschillende vragen geweest over PISAD. Ik ga niet telkens over PISAD of over drugsbeleid vier aparte tussenkomsten houden, maar ik ga dit bundelen voor elk van de collega's die hier rond een vraag gesteld heeft.

Eerst en vooral begin ik met een vraag uit de tussenkomst van mevrouw Lafkioui die algemeen het welzijnsbeleid benadert. Maar toch hekelt zij dat er eigenlijk nog heel wat versnippering of verrommeling van middelen is binnen het terrein van welzijn en gezondheid. Zij heeft het vastgesteld, net als gelijk wie. Als provinciaal bestuur hebben wij reeds het kerntakendebat gehad in het verleden, een debat dat inhoudelijk toch vrij ver gegaan is. Wij hebben nu de discussie interne staatsvorming waar wij nog nooit in deze periode overeengekomen zijn met Vlaanderen over de methodiek. Integendeel, er wordt telkens gepoogd om een ernstig debat hierover te voeren en om aan te duiden welke van de drie openbare besturen, Vlaanderen, de provincie of het lokale niveau, bepaalde opdrachten op zich zou moeten nemen, of waar de allianties en waar de samenwerking zou moeten ontstaan. Telkens proberen we dat debat inhoudelijk te voeren, wordt de methodiek hier rond veranderd. Dit is dus geen poging om de problematiek die u schetst van versnippering of verrommeling van beleid om dit aan te pakken. Te meer omdat rond de ganse verrommeling binnen dat intermediaire niveau tussen de lokale besturen en Vlaanderen men nog niet begonnen is aan dit debat. Integendeel, deze week is plechtig de Vlaamse industrieraad boven het doopvont gehouden zonder dat een enkele raad in het economische forum hierdoor vervangen wordt. Dus Vlaanderen gaat op dat vlak rustig door. En dit betekent dat als er geen afstemming is dat elk van degenen die zijn verantwoordelijkheid op zijn niveau dient te nemen, dat zij dat zal nemen. Ik ga er meer concreet op in ook later nog in dit debat.

Wat de discussie rond gezinszorg betreft, is een van de dingen die dit inderdaad illustreert. Bijna 2 miljoen euro, een bedrag dat er bovenop komt is niet zo indrukwekkend, maar bijna 2 miljoen euro gaat integraal naar de private diensten gezinszorg. Naar familiehelp, naar thuishulp, onafhankelijke dienst gezinszorg en een paar kleinere spelers. En is er ooit gekomen hun urencontinent uit te breiden. Het antwoord van Vlaanderen ooit, bij de start van deze budgetlijn is er een geweest van het verminderen van de middelen, maar het verhogen van de erkenning. Dit betekent dat er een feitelijke cofinanciering op het terrein is ontstaan. Er waren gesprekken met minister Vanackere reeds opdat Vlaanderen dit zou overnemen. Want de toegevoegde waarde hiervan, wij hebben hier ook weinig werk aan, de toegevoegde waarde van die 2 miljoen euro, die in schril contrast staat tot wat wij in andere sectoren spenderen, die toegevoegde waarde is er provinciaal niet. Er is een akkoord met Vlaanderen dat men dit zou opnemen. Alleen moet er op een bepaald moment een budgettaire verevening hierover zijn. En het staat vast dat in het kader van de interne staatsvorming die nu bezig is, dat die verevening rond dit punt er zal komen. Wat de meerwaarde betreft, u hebt het goed gezien, die is er niet rond de 2 miljoen euro, maar wel rond de 500 euro, die we op tal van zaken met impulsbeleid, met vernieuwend beleid of met projectbeleid inzetten, ook binnen diezelfde sectoren met diezelfde partners, vaak ook samen met andere partners. Want in Vlaanderen spreekt men bijvoorbeeld over het Woon- en Zorgdecreet. Wel de manier waarop dit op het terrein door ons werd toegepast reeds en waar Vlaanderen ook uit geleerd heeft binnen de werkgroepen, is dat wij al langer de schotten tussen Intramurale zorg, de rvt's en dergelijke en de Thuiszorg reeds langer hebben doorbroken en werkgroepen gevonden, ook samen met Wonen. Waardoor de afstemming tussen Zorg, Wonen, Intramurale zorg en Thuiszorg op een heel andere manier verloopt. Wij zijn daar perfect binnen onze rol, behalve op die elementen die u zelf opgemerkt hebt. Ik onderschrijf dit, Vlaanderen onderschrijft dit zelf, dat dit iets is dat moet opgelost worden. Daarover zal geen discussie bestaan. Zeggen dat wij de afgelopen jaren nog niet zouden zijn begonnen met een stuk uitzuivering van taken en met afbouw van cofinanciering, is de waarheid geweld aandoen. We zijn

hierover zelfs in discussie geweest, meermaals, rond investeringssubsidies, onder meer waar wij cursus gemaakt hebben en waar wij echt gezegd hebben dat dit niet onze rol is. U geeft zelf het voorbeeld van de bijzondere jeugdbijstand, een bij uitstek door Vlaanderen gereguleerde en gesubsidieerde sector. Wel vanaf de start van dat dossier is een tijdslijn uitgezet waarin bestedingssubsidies voor deze sector evenals voor de sector van personen met een beperking, waar wij deze hebben afgebouwd. Wij zeggen: Dit is niet onze rol. En wij hebben onze provinciale niche binnen deze periode gemaakt. Vlaanderen is verantwoordelijk voor het verschaffen van de middelen. Laat hen die rol volkomen opnemen en ons geen cofinancier spelen. Wij hebben die keuze gemaakt. Hierover, ik wil u eraan herinneren, is discussie geweest binnen deze raad. Wij hebben met een meerderheid, ik denk over meerderheid en oppositie heen, deze keuze gemaakt om hier onze eigen niche toe te leggen en niet de cofinancier van Vlaanderen in dezen te zijn. Onze rol ligt in netwerken, partners samenbrengen boven verkokerde domeinen van Vlaanderen heen, en impulsen geven en kansen op vernieuwing in de sector. Iets waar wij goed in zijn, iets waar wij succesvol in zijn en waar wij projecten die op provinciaal niveau starten, kunnen laten doorstromen tot Vlaams beleid. Dit is onze specifieke rol waarin wij onvervangbaar zijn. Ik ben dus niet akkoord, mevrouw Lafkioui, en de nuances zijn hier aangegeven, ik ben niet akkoord dat wij niet proactief tussenkomen en geen keuzes gemaakt hebben binnen deze legislatuur aangaande deze beleidsitems. Nu reeds alle beleid echter omgooien in het kader van komende beslissingen binnen de staatshervorming zou onverantwoord zijn. Totaal onverantwoord zijn. Dit zou betekenen dat wij de gaten laten vallen, dat niemand ze op dit moment – Vlaanderen niet want de discussie hierover zal toch wel moeten gebeuren, ook de lokale besturen niet – zouden invullen. Het zou betekenen dat wij zeggen: Voilà, we laten het gat vallen en we zien wel wat er gebeurt. Dit zou totaal onverantwoord zijn. Wij spelen op dat vlak niet met belangrijke verantwoordelijkheden. Dus de keuze gaan wij niet voorbarig maken binnen de interne staatshervorming. Een goed overleg en een goede afstemming zijn de enige manier om tot resultaat te komen. Mevrouw, u hebt nog meerdere vragen gesteld. Onder meer rond het Noord-Zuidbeleid en rond de interne staatshervorming waar ik later in de discussies die door collega's zijn aangehaald ook zal beantwoorden.

Mevrouw Hutsebaut, loco Noël Morreels, vraagt naar ondersteuning binnen Welzijn en Gezondheid bij de opmaak van een meerjarenplan. Het is zo dat ze ook worden geconfronteerd met de beleids- en beheerscyclus en wij kunnen inderdaad ondersteunen vanuit de Cel Sociale Planning om daar een opmaak te maken van die beleids- en beheerscyclus die een heel zware opdracht zou zijn. Niet alleen voor de provincie zelf maar ook voor de gemeenten. Er wordt momenteel de laatste hand gelegd aan de Sociale Situatieschets Oost-Vlaanderen. Dit is een werkstuk dat volgestouwd zit met cijfers die dienstig zullen zijn in de opmaak van omgevingsanalyses die gemeenten nodig hebben om hun beleid op af te stemmen voor de komende periodes. De cijfers en vooral hoe ze te gebruiken zullen aangebracht worden bij de gemeentebesturen via allerlei regionale infomomenten en dit in de loop van april en mei van volgend jaar. Wij verwachten daar een zeer grote betrokkenheid vanuit de diensten, vanuit de ambtenaren van gemeenten die op dat moment ook zullen bezig zijn met de komende legislatuur voor te bereiden. Thema's die daar zullen aan bod komen zijn onder meer demografie (men moet voorbereid zijn op de toekomst), kansarmoede, woningpatrimonium en zo meer. Ik kan u aangeven, ik zag laatst een publicatie van Vlaanderen voor de gemeenten, ik kan u aangeven dat wij met de provincies op bouwblokniveau tussen die straten gegevens kunnen aanleveren qua kansarmoede, qua samenstelling van de bevolking en dergelijke meer. Zodanig dat bijvoorbeeld een kinderopvang niet ingeplant wordt in een omgeving waar geen jonge gezinnen wonen. Deze keuzes zullen gemeenten kunnen maken op basis van gegevens die wij hen verschaffen, waar men nu vaak een inplanting doet op die plaats waar een gebouw is. Wij vertrekken vanuit de behoeften en we laten de gemeenten de mogelijkheid om via de insteek die wij doen dit te realiseren.

Collega Gybels u hebt gevraagd met een beklemmende tussenkomst, de stand van zaken in het project partnergeweld. Intrafamiliaal geweld. Een concept dat met Oost-Vlaamse middelen op het Oost-Vlaamse grondgebied specifiek volgens een bepaalde methodiek werd ontwikkeld en nu als voorbeeld op een aantal plaatsen in Vlaanderen wordt geïmplementeerd. Samenwerking van politie, justitie, hulpverlening. Dat is wat er nodig is en het is de wijze waarop wij werken. Dit betekent dat als er een melding komt van partnergeweld door de politie, bij de hulpverlening, dat men dan snel binnen de 48 uur in het gezin waar het geweld plaatsvond met de hulpverlening tussenkomt. Men biedt begeleiding aan zodanig dat mensen leren het moment van agressie te herkennen en leren hoe ze die geweldspiraal kunnen doorbreken. Niet altijd. Het is een zeer zware opdracht, deze job voor de hulp. Niet altijd is men in een gezin waar het stof zelfs na 48 uur al kan gaan liggen zijn. Niet altijd is men bereid om in te gaan op de vraag tot

DEBATTEN

hulpverlening en begeleiding. Maar er is een pv opgemaakt. Weigert men de begeleiding dan zal het parket optreden. Want wij hebben convenanten afgesloten tussen politie, justitie en hulpverlening. In dat geval is er een vervolgingsbeleid. Het aantal seponeringen dat u aanhaalt zijn die plaatsen waar succesvol de spiraal doorbroken werd door tussenkomst van de hulpverlening. Een aantal andere zijn soms minder gemakkelijk te verklaren. Dat kan te maken hebben met bewijsvoering rond dit geweld. In alle geval kunnen we met enige fierheid zeggen dat momenteel van de 29 politiezones van Oost-Vlaanderen 21 politiezones meewerken volgens deze methodiek. En dat 31 gemeentebesturen bereid zijn gevonden om een kleine financiële bijdrage te leveren zodanig dat ons provinciaal personeel, dat wij ingebed hebben in de centrale algemeen welzijnswerk, kan optreden. Het is personeel dat wij rechtstreeks subsidiëren. Maar zij zijn ingebed in de centra algemeen welzijnswerk. Heel streng geselecteerd, want het is een bijzonder harde, zware job om telkens in deze problematiek te moeten werken. Op onze webstek vindt u het kaartje met de gekleurde plaatsen, dat zijn die plaatsen waar de provincie op dit moment haar hulpverlening volgens die methodiek kan aanbieden. De gouverneur en ikzelf zullen de komende weken proberen om bij de gemeenten die op dit moment niet toegetreden zijn tot deze methodiek en waar hulpverlening niet aanklampend is, het parket ook heel vaak niet vervolgt, de weigering om deel te nemen te doorbreken. In ieder geval werden in de 21 politiezones waar wij vorig jaar werkten 624 personen doorverwezen. Dit is toch wel een belangrijk aantal 624, van plaatsen waarvan de politie ons zegt: Deze methodiek werkt.

Omtrent het provinciaal drugsbeleid. Mevrouw De Troyer, ik weet dat dit een item is dat u telkens moet opvegen. Hieromtrent zijn een aantal vragen gerezen plus de tussenkomst van mevrouw De Troyer. Collega De Padt vraagt of wij vanuit onze positie als regiobestuur niets kunnen doen aan het feit dat het drugsprobleem zou verschuiven van de ene stad naar de andere. En ook het luik repressie, het continuüm van wat preventie, vroeginterventie, behandeling, dat we ook het repressieve luik een stuk mee zouden opnemen in onze beleidsvoering. Vanuit de provincie voeren wij campagne voor een lokaal en integraal drugsbeleid. Dat betekent dat ook bij de lokale overleggen de politie steeds betrokken is. Maar dit is geen antwoord op uw vraag, want in de buurgemeente is er een andere samenstelling van politiezone. Vanuit de provincie voeren wij campagne dus voor het betrekken van zowel preventiewerkers, hulpverleners en ordehandhavers. Drugsbeleid wordt vorm gegeven, daarmee antwoord ik ook op een andere vraag, in tal van intergemeentelijke drugspunten. In de schoot van PISAD bevinden zich in totaal twintig gemeenten en acht intergemeentelijke drugspunten die recent opgericht zijn. Zij komen samen, al die actoren, volgens verschillende methodieken die nogal gelijken op elkaar. Ze komen samen binnen een provinciale adviesraad drugsbeleid. Omdat wij toch ook op het terrein van methodiek geen verlamme meningsverschillen willen. Eigenlijk kunt u dus stellen dat in 50 van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten er een afstemming is voor de werkwijze die wij toepassen. En dat staat in totaal voor 70 ten 100 van de Oost-Vlaamse bevolking. Wij hebben dus ook op dit item bijzonder veel impact. Wat echter het repressieve luik betreft, dat u aanhaalde, de politie zelf werkt op basis van een aantal analyses die zij lokaal maken. Zij gaan hier verschillende malen per jaar in overleg met de procureur. De procureur zorgt voor een zonaal veiligheidsplan. In dat zonaal veiligheidsplan zijn natuurlijk meerdere gemeenten, meerdere politiezones betrokken. Via dit zonaal veiligheidsplan zou het moeten mogelijk zijn van het fenomeen dat u aanhaalt van verschuiving en niet repressief optreden, dat dit fenomeen aangepakt wordt. Problematiek echter is dat niet in elke gemeente dit op dezelfde manier tot de prioriteiten zal en kan behoren. Omdat er andere prioriteiten zijn die belangrijker kunnen zijn in de buurgemeente dan dit fenomeen. Vandaar uit de afstemming is er met de procureur zelf die ook noodzakelijk moet tussenkomen om een vervolgingsbeleid uit te tekenen. Want het heeft geen zin lokaal op te treden als dat optreden alleen een papiertje, een proces-verbaal met zich mee brengt maar geen vervolgingsbeleid kent. Dit is de enige manier van afstemming en grote verantwoordelijkheid ligt hier bij de overleggen die lokaal kunnen gebeuren met de procureur. En als men vanuit een bepaalde stad of gemeente weet dat het naar buurgemeenten verschuift, dan is de plaats om dit aan te brengen het gesprek rond het zonaal veiligheidsplan met de procureur. Meteen is het ook een antwoord op de vraag van collega Lampaert die vroeg hoeveel gemeenten deelnemen aan het intergemeentelijk drugsbeleid. PISAD is een provinciale organisatie. Intergemeentelijke organisaties die samen rond dit fenomeen optreden zijn intergemeentelijke organisaties. En intergemeentelijke organisaties verschaffen we 0,25 EUR per inwoner en dit budget is in de loop van de legislatuur gestegen omdat wij actief gemeenten proberen te betrekken bij intergemeentelijk drugsbeleid. PISAD staat rechtstreeks op ons budget. Voor onderscheid tussen vorig jaar en dit jaar: er wordt dit jaar geen frank minder voorzien, maar u kunt dat niet altijd in de budgetartikelen zien door verschuivingen. In ieder geval zijn er nog een aantal gemeenten die niet in die 51 zitten. We hebben 65 gemeenten in Oost-Vlaanderen. Dat betekent niet dat daar niets

gebeurt. Er wordt onder meer tussen drie gemeenten een overeenkomst gemaakt geleid door een jeugddienst. Vijf gemeenten werken enkel rond vroeginterventie. Wij hebben aangegeven dat we vroeginterventie niet zouden subsidiëren. De reden hiervoor is dat wij niet gaan dweilen als men niet eerst de kraan dicht doet. Wij beginnen bij preventie en dat is normaal: eerst voorkomen en dan de volgende stappen opvangen. Dus in bijna elke gemeente van Oost-Vlaanderen werkt men rond dit fenomeen, maar niet alle volgens dezelfde methodiek. Uitbreiding kan op verschillende wijzen. Ofwel kan men zich binnen een gemeentelijk overleg aansluiten. Maar ook bij PISAD wordt elke vraag die binnenkomt vanuit een gemeente onderzocht en geen enkele gemeente wordt uiteraard die dienstverlening ontzegd. Vanaf dat een gemeente binnentreedt in PISAD zal dit ook gebeuren. Dit vereist van die gemeente natuurlijk ook dat zij een euro per inwoner bereid is hieraan te besteden. Wij doen dit ook als tegenprestatie voor de euro die lokaal aangeleverd wordt. Maar er is geen enkele rem. M.b.t. PISAD staat er ook een kaartje ter beschikking op onze webstek. Dat is behoorlijk goed gevuld met drugspunten.

Ook collega Colen is tussengekomen over de werkmiddelen. Ik heb het al even aangehaald. Het is vrij moeilijk omwille van de verschuivingen die in artikelen optreden. Werkmiddelen die enerzijds apart gebudgetteerd staan kunnen op een later moment opgenomen zijn in een begroting van PISAD. De middelen die wij binnen dit fenomeen naar de drugspunten en naar PISAD voorzien hebben, zijn dit jaar dezelfde als vorig jaar. Er is geen wijziging. Er staat een bedrag voor de verslavingsarts van PISAD voorzien. Dit wordt betaald via de provinciale begroting maar zou evengoed in de begroting van PISAD kunnen staan. Wat betreft de vzw De Eenmaking, ook na integratie van deze werking in het CAW zal deze specifieke methodiek waar men eigenlijk een soort systeem Tupperware aanhoudt en men in kwetsbare gezinnen binnengaat, blijven bestaan. Kwetsbare gezinnen zijn heel vaak ook immigrantengezinnen. Men tracht hulpverlening aan te bieden en op te dringen inzake drugsfenomeen. Deze methodiek wordt aangehouden en behoort niet tot de normale werking van het CAW ondanks het feit dat De Eenmaking opgenomen is in die werking. Financiering van die methodiek zal door ons blijven gebeuren. Een van de succeszaken bij de Eenmaking is dat zij slagen waar in normale omstandigheden veel vroeger dan men bij preventie of vroeginterventie op dit fenomeen kan inspelen. Bij bepaalde groepen in de maatschappij is het zo dat je er slechts aankomt op het moment dat het kwaad al veel te lang geschied is. En dit is toch een methodiek om hier toch nog op in te pikken. Ik weet niet of ik voldoende over drugshulpverlening beantwoord heb, maar anders moet men in de replieken maar erover bijkomende vragen stellen.

Mevrouw Stockman en mevrouw Lafkioui, de vragen die u hebt gesteld rond interne staatshervorming betreffende thema's Welzijn en Gezondheid. Wel, de gesprekken met Vlaanderen lopen. Dit is er in de loop van de voorbije dagen ook aan bod geweest. We gaan nu politiek alles met elkaar aftoetsen over de wijze waarop de opdracht zal worden verdeeld. En wat we al dan niet, er is een methodiek afgesproken voorlopig zodat men het op een correcte wijze volgt, decretaal kunnen verankeren. Dus waar wij als opdracht binnen het decreet kunnen voorkomen en die opdracht op die manier vervullen. Waar dit niet voorzien is, zou dit kunnen via bestuursovereenkomsten. En dit op te maken met de bepaalde vakministers waarover de opdracht dient te gaan. Maar ook convenanten behoren tot de mogelijkheden. Voordeel van de sector voor Welzijn en Gezondheid is dat wij reeds heel wat akkoorden hebben met Vlaanderen en reeds heel wat samenwerkingen ook goed lopen. Dit geeft ons de hoop, diverse signalen wijzen erop, dat men binnen de Vlaamse regering en administratie de meerwaarde van de provincie stilaan begint in te zien en men zich bewust wordt wat er wel op het terrein exact gebeurt. Want de uitgangshouding bij de start was natuurlijk een andere. Ondertussen is er toch wel iets meer invulling geweest, zodanig dat wij iets meer hoop krijgen. Communicatie vanuit Limburg in verband met het jeugdbeleid was op zijn minst voorbarig. Het is goed dat er signalen gegeven worden maar je moet zien ook op welke moment je dit doet en je moet dat niet doen op momenten dat je mensen wegduwt die je aan je kant hebt. Prikkel liever op een bepaald moment goed. Het is binnen het kader van het VVP, met mevrouw de voorzitter van de VVP afgesproken dat er een betere afstemming zal zijn wat communicatie betreft. Zodanig dat men elkaar niet in de wielen rijdt of goodwill die op een bepaald moment ontstaat niet doorbreekt door een bepaalde vorm van communicatie. Dus ik ben wat dat betreft niet zo pessimistisch tot bewijs van het tegendeel is geleverd, maar ik ben wel voorzichtig.

Mevrouw Stockman u hebt gevraagd naar de inhoud van de vier in het beleidsplan aangekondigde fora. Het doel is om beleidsverantwoordelijken – ik heb het voorbeeld al gegeven van sociale planning – beleidsvoorbereiders, mensen van het werkveld zullen samengebracht worden om hen te laten

DEBATTEN

reflecteren over het gevoerde beleid enerzijds maar ook over het beleid in functie van de toekomst. Dit met het oog juist op opleiding waar u zo naar vraagt, mevrouw Lafkioui, van de voorbereiding van de verscherpte provinciale taakstelling. Als wij het daarover kunnen eens worden en daarvoor een vooropleiding kunnen maken, dan kunnen we de legislatuur vanuit ambtelijke hoek ook voldoende voeden. De thema's die nu worden uitgewerkt zijn: 1. Inclusie versus doelgroepenbeleid. We hebben altijd gezegd 'iedereen mee', dat betekent dat je een zo integraal mogelijk beleid voert en slechts als je iets niet in de integrale kunt opnemen, dat je er dan een apart beleid gaat voeren voor bepaalde doelgroepen. Dus dat wordt afgebakend. 2. Actief burgerschap, we geloven daar heel sterk in. 3. De relatie tussen wonen en welzijn. De zorgsector zal daar komen. De verkoopkring van Vlaanderen zal erbij komen. 4. Internationale samenwerking met het Zuiden en Oost-Europa is ook een van de elementen die aan bod zullen komen.

Meneer Lampaert heb ik reeds beantwoord in de vierde tussenkomst.

Dan kom ik bij mevrouw Colen terecht. Naar de minderinkomsten van Vlaanderen met het oog op tolk- en vertaaldienst. Of dit zal resulteren in minder prestaties van de dienst? Neen. Tot dit jaar kreeg het bestuur een loonsubsidie voor drie personeelsleden om deze opdracht te vervullen. Een coördinator, een matcher die vraag en aanbod bij elkaar bracht en ook een kwaliteitsbewaker. Deze laatste functie komt te vervallen. Dat betekent dat dit op zich een probleem is, maar wij gaan met de subsidies die Vlaanderen geeft, een zware terugval van bijna 130.000 euro naar net geen 95.000 euro, op een andere manier moeten gaan werken. Wij zullen zien dat de opdracht van tolk- en vertaalbeurten dat deze verder kunnen gerealiseerd worden op dezelfde manier als vroeger. Maar via een methodiek waar die kwaliteitsbewaking niet voorzien is.

In het kader van onze inspanning om overheidsdiensten, onder meer politie en brandweer, verder te diversifiëren staan de middelen inderdaad in de begroting op nul. Wij hebben twee edities van een campagne met een bereik van net geen zevenhonderd personen. De projectgroep die dit begeleidt heeft en die samengesteld werd met de diverse partners die op dit terrein werken, wil nu evalueren en bekijken wat de effectieve instroom is en de duurzaamheid van die instroom bij de overheid. Vanuit de doelgroep die er voorop stond: vrouwen, allochtonen, kortgeschoolden. Op dat moment wordt er ook geëvalueerd hoe men eventueel kan bijsturen en of er een derde editie komt. Dat zijn de vragen die gesteld worden. Dus eerst de evaluatie. De 35.000 euro die vermeld werd aan de uitgaven, daar tegenover stonden de subsidies die werden bijeengehaald door een heel grote bijdrage van de partners en een bijdrage van 20.000 euro van de VDAP. De bijdrage van de provincie zelf bedroeg hier slechts 9000 euro. Dus er stonden ook inkomsten tegenover. Binnen ons welzijnbeleid richten wij ons ook op arbeidsgehandicapten, onder meer via ondersteuning aan de beschutte werkplaatsen en via de inspanningen die we doen rond arbeidszorg.

Mevrouw Van der haeghen, als in de loop van de tijd middelen verschoven werden van de beschutte werkplaatsen naar arbeidszorg, dan is dit een duidelijke beleidskeuze geweest die gebaseerd is op feitelijke veranderingen. Ik refereer aan de algemene tussenkomst in het begin van het debat. Dus wij maken wel degelijk keuzes, excuseer me voor degene die het begin van het debat kwijt zijn, waar mevrouw Van der haeghen willekeurige keuzes toeweest.

De heer voorzitter

Doe dat rustig, want toen mocht gij niet spreken. Voilà.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dus ik wil daar nog even naar verwijzen. Wij hebben wel degelijk onderbouwde keuzes gemaakt. De verschuiving van middelen die u aangaf was niet een gat trekken op de ene plaats om een bult te maken op een andere plaats. Het was wel degelijk op basis van een doordachte keuze dat middelen toen reeds verschoven zijn. Ik wil dit even aanhalen.

Dames en heren wij hebben heel wat expertise opgebouwd rond specifieke doelgroepen en we gaan die expertise onder meer rond allochtonen en arbeidsmarkt ook aanwenden in een binnenkort op te starten

Vlaamse campagne rond promotie Zorgberoepen. Ik herhaal Vlaamse campagne rond promotie Zorgberoepen, waar Vlaanderen op ons een beroep doet en het startschot wordt gegeven deze week op 1 december, waar Vlaanderen een beroep doet op de expertise van de provincies om dit tot een goed resultaat te kunnen maken.

Dan heb ik mevrouw Colen die een vraag stelt rond de Voedselbank. Ieder van ons weet dat het beroep op de Voedselbank stijgt. Dat de armoede niet naar beneden gaat en dat dit een heel zwaar probleem is. Ook hier komt het erop aan om onze rol, onze focus vast te leggen. Wie draagt welke verantwoordelijkheid. Ons provinciaal beleid rond armoede focust eerst en vooral op het sterker maken van mensen die in armoede leven; onder meer door die verenigingen waar armen het woord voeren te ondersteunen. De emancipatie die van deze werking uitgaat en overgedragen wordt op individuele personen leidt tot het doorbreken van een spiraal van armoede waar dit mogelijk is. De weg is soms zeer lang, ik durf dit aan te geven. Het is een goede methodiek, mensen versterken om uit de armoede uit te gaan en om zich binnen een normaal functioneren in de maatschappij te kunnen inschrijven. Ons werk is ook vanuit de provincie betrokkenheid bij beleid vergroten door inbreng van ervaringsdeskundigen. Dit betekent als overheden bepaalde regels, wetgeving, reglementen maken, dat men zich bewust moet zijn welke afstand men creëert tot bepaalde groepen die hierin niet mee zijn. Daar spelen wij een rol door ervaringsdeskundigen in te brengen die vanuit hun eigen ervaring kunnen aangeven: Kijk ook overheid u voorziet iets voor een bepaalde doelgroep, dit zal die doelgroep op deze wijze nooit bereiken, daar mag je van overtuigd zijn. Dus dat is een tweede methodiek die wij aanwenden. Een derde methodiek is dat wij samenwerken met alle verenigingen waar armoedebeleid gevoerd wordt, dit kan zijn met samenlevingsgroepen die hier rond werken, met welzijnschakels, met verenigingen waar we het woord voeren. Die zitten in een provinciaal overleg waar wij proberen die sector te versterken. Vanuit sterke groeperingen zijn wij in staat geweest om groeperingen die beginnen in een peterschap op te nemen waardoor ook zij een sterke werking op het terrein kunnen gaan uitbouwen door de ondersteuning die zij krijgen. Daarnaast zijn wij niet blind voor wat u aanhaalt: individuele noden van mensen in armoede. Onze beperkte steun aan de Voedselbank mag u hierin zien. De steun wordt gebruikt voor de logistieke werking van de organisatie. We hebben die mensen gezien, er is een overleg mee en zij gebruiken de middelen voor de opslag van goederen. Momenteel heeft Voedselbank Oost-Vlaanderen een merkwaardig gezelschap van onder meer oud-ondernemers en dergelijke meer die hun kennis en ervaring aanwenden in dit geheel, momenteel hebben zij een reserve opgebouwd om nieuwe infrastructuur aan te kopen, inclusief drie diepvries- en koelruimtes waardoor ze op een heel andere manier hun beleid kunnen voeren. Extra subsidies door hen worden ook niet gevraagd. Zij hebben bedrijven die heel wat aanleveren en zij worden ook vanuit verschillende hoeken gesteund. Onze rol hierin is een symbolische aanwezigheid. Inderdaad 8000 euro, maar we leggen ook regelmatig contacten met hen om dit op te volgen.

Dan kom ik bij de laatste vraag in dit kader, meneer de voorzitter, dat is de vraag met betrekking tot het apb Lemberge, van collega Herman. Ik moet dan duidelijk zeggen dat geen enkele gemeente - een briefwisseling in deze gaat niet verloren - die met het apb een beheersovereenkomst heeft, ooit aangegeven heeft deze overeenkomst te willen beëindigen. Ik weet ook niet hoe zij dat zouden kunnen doen. Dit zou hun wellicht niet veel interessants opleveren. De provincie heeft haar verantwoordelijkheid opgenomen vanuit de rol die zij steeds gespeeld heeft. Dat is, als er problemen waren in de samenleving waarbij zij kon helpen, dan is ze haar verantwoordelijkheid niet ontvlucht. We spraken in Lemberge op een bepaald moment over een intercommunale. Dit gaat over de gemeenten. Dit gaat over de gemeenten waar u het zo pas over had. Die gemeenten hebben een overeenkomst om tot 2019 in het apb Lemberge de exploitatiekost mee helpen dragen. Ik spreek vanuit exploitatiekost, niet van verlies. Anders zouden wij in alles wat de overheid doet, moeten spreken over verlies. Dit is een kost die de overheid inbrengt om een dienstverlening, een activiteit te vervullen. Wel die exploitatiekost wordt gedeeld door de gemeenten tot 2019. Anderzijds heb ik ook nog geen enkel signaal gekregen van gemeenten dat zij erop aandringen om na 2019 deze opdracht verder te vervullen en aandringen de exploitatiekost te helpen dragen. Ik heb die vraag ook nog niet gekregen en ik zal die niet krijgen. Omdat de rol van Lemberge in de loop der jaren grondig gewijzigd is. We spreken van de periode van de stichting van een intercommunale toen het lokaal niet zo evident was om een aantal noden met mensen die verzorging nodig hadden, in te vullen. Op dit moment staat als het ware onder elke kerktoeren een bejaardenhuis en is zelfs de ernstige medische verzorging dichtbij huis mogelijk. Vandaar dat de behoeften van gemeenten om verder te participeren in een overeenkomst die eindigt in 2019 er ook niet zullen zijn. Nog geen vraag tot uittreden, trouwens dat zou een dure kost zijn, voortijdig uittreden, en geen verder vraag tot verder blijven. Wat uw

DEBATTEN

bekommernis is over de werknemers, die worden maandelijks gebriefd over de stand van zaken via een overlegcomité. Het is een overleg met de vakbonden. Maar ook via de nieuwsbrief van Lemberge wordt regelmatig de nodige informatie meegegeven. Maar dit neemt niet weg dat de mensen onzeker zijn en dat dit hun motivatie kan aantasten. Dit is een problematiek, maar het is geen problematiek die ontstaat vandaag. In gans het proces van de geschiedenis van Lemberge is de manier waarop zij juridisch omkaderd werden en ondersteund werden een bewogen geschiedenis geweest. Op dit moment zit de provincie aan het stuur en in het verleden zaten anderen aan het stuur. Die onzekerheid kan op het terrein soms moeilijkheden geven. In ieder geval wordt er voldoende geïnformeerd. Er is geen probleem wat het aanwerven van personeel betreft. Laatst was er een selectie met meer dan honderd verzorgkundigen die probeerden een plaatsje te bemachtigen binnen Lemberge als personeelslid. Waar wel een probleem is en waar wij niet ontsnappen, waar wij geen eiland zijn, dat is wat betreft het aanwerven van verpleegkundigen. Maar dit is niet alleen voor Lemberge een probleem. Zij het dat wij extra in een periode van onzekerheid extra wat onaantrekkelijk kunnen lijken. In ieder geval de nabijheid van een werkplaats zal met zich kunnen meebrengen dat men kiest op een bepaalde plaats te gaan werken die men met de fiets kan bereiken en niet een afgelegen plek waar men steeds moeilijker wegen moet gaan bewandelen om op zijn werk te geraken. In ieder geval, in de tussenkomst van collega Beke heb ik gehoord dat zijn fractie - ik weet dat dit ook voor de andere fracties van de meerderheid zo is - dat het proces dat wij op gang gezet hebben, verder ondersteunen. De ganse raad heeft inderdaad die afspraak gemaakt om een overnameproces te maken binnen heel precieze krijtlijnen, met garanties voor de verzorging, voor het personeel, voor de erkenningen, voor de activiteiten en binnen die context hebben wij de opdracht gekregen van deze raad om een oplossing te vinden. Het proces dat daar opgestart is en dat een aantal kandidaten opgeleverd heeft, is inderdaad doorkruist door onzekerheid op het terrein en door de Raad van State die door een van de kandidaat-overnemers is ingediend. Nu komt het er voor ons op aan dit niet te laten crashen, maar op een tijdige manier in te grijpen, zodanig dat wij zekerheid krijgen over het verdere verloop van dat proces. Deze zekerheid wordt op dit moment met betrokkenen onderzocht. Er beweegt wat op het terrein. En wij zullen op de gepaste tijd binnen de opdracht die deze raad heeft gegeven hierin beslissingen nemen in het kader van een oplossing van dit probleem. Tot hiertoe, onderhandelingen zijn inderdaad formeel. We hebben een schorsingstijd op dit moment. Het proces met indienen van plannen gaat op dit moment niet door omdat wij eerst duidelijkheid wensen te krijgen over de uitspraak van de Raad van State die door een van de groepen is gevraagd. Ik ben ervan overtuigd dat dit probleem kan doorbroken worden. Maar vraag me niet om hier een termijn op te plakken, want er zijn een aantal elementen die ik zelf niet in de hand heb. Dus ik kan u niet aangeven binnen welke termijn dit zal opgelost zijn. Maar zo snel als mogelijk, juist omwille van de sereniteit die wij binnen Lemberge zelf binnen dit dossier wensen mee te geven. Ik denk dat ik vrij volledig ben geweest, maar ik ben ervan overtuigd dat ik toch nog zaken vergeten ben. Mochten hierover nog vragen zijn, dan kunt u die uiteraard altijd stellen.

[applaus]

De heer voorzitter

Juist meneer Couckuyt. Vooraf wil ik nog zeggen dat de griffier en meneer Vercamer aanwezig zijn. Zij zijn in huis, niet veraf, de vierkante zaal waar het managementteam vergadert, waar beiden noodzakelijk zijn. Maar zij zijn direct hier mochten zij opgeroepen worden wegens een hoogdringendheid. Dus het is maandag. Zij moeten daarbij zijn, maar zij zijn dus niet afwezig en zijn niet wegelopen. De griffier heeft mij zeker gezegd: In gedachten ben ik bij jullie. Dus denk daaraan.

Wie vraagt er het woord?

We gaan van links naar rechts. Dat is de juiste instelling.

Mevrouw Colen, mevrouw Lafkioui, meneer Franck, mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Gedeputeerde, ik had ook gevraagd of er in verband met de tolkservice een verandering in het reglement zou zijn volgend jaar. U hebt daar niet op geantwoord. Alleen impliciet. Maar ik heb menen te begrijpen dat er geen verandering was. Eigenlijk vind ik dat er bepaalde voorwaarden zouden moeten gesteld worden aan die tolkservice voor de afnemers, voor de klanten. Maar ik denk dat de standpunten gekend zijn en ik wil daar over de discussie niet heropenen, maar in het algemeen vind ik dat de klanten ook een stukje verantwoordelijk zouden moeten zijn en dat mensen die hier al zeer lang verblijven in feite geen tolken zouden moeten behoeven. Maar dat is een andere discussie. Er zijn verschillende organisaties actief binnen de provincie die tolk- en vertaaldiensten aanbieden. Ik vraag me af of het geen efficiëntiewinst zou zijn als die organisaties zouden samenwerken wat de administratie betreft. Maar als ik dan hoor dat de provinciale tak met twee personeelsleden hetzelfde werk zal verzetten als voorheen met drie, dan kan ik daar echt niet op vitten, want dat bewijst wel dat zij vrij efficiënt zullen werken.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw.

Mevrouw Lafkioui.

Mevrouw Lafkioui

Dank u voorzitter. Ik wil de gedeputeerde bedanken voor zijn uitvoerige antwoord. Ik had graag nog willen tussenkomen over twee zaken. Onder andere over het aspect geweld, waarover collega Gybels tussengekomen is. Ik wil dit toch wel eventjes benadrukken aan de gedeputeerde omdat de collega toch wel een heel goed verslag heeft gegeven over hoe het momenteel verloopt, en ook over de feiten en de cijfers. Wat mij vooral verontrust is dat als blijkt uit de cijfers van het Commissariaat voor Gelijke Kansen dat drie vierde, 75%, van de geweldincidenten niet aangegeven worden, niet gemeld worden, dan vrees ik, gedeputeerde, dat wij ons actiegebied toch enigszins moeten verleggen van curatief, behandelen of eerder gezegd hulpverlening, naar meer preventie en mensen er nog meer toe aanzetten of oproepen om geweldincidenten of agressie absoluut te melden. Ik denk aan mensen die vooral uit angst en schaamtegevoel niet durven die stap te zetten. Dus ik zou een zeer warme oproep doen om daar alvast meer actie rond te doen. Een tweede punt, gedeputeerde, is, u erkent dus dat het zorggebied waarvoor wij ongeveer 2 miljoen euro uitgeven, eigenlijk niet ons taakgebied is en dat wij weinig meerwaarde bieden, of dat het enig impact heeft op de subsidie die wij geven omdat die zeer versnipperd is over gans de zorgsector. Dan is dat moeilijk te meten uiteraard. Maar u zegt zelf dat daar in het verleden zelfs een akkoord was met de gewezen minister Vanackere. Op dit moment is dat uiteraard een andere minister. Maar dan vind ik het jammer dat zelfs u als CD&V partijlid er niet in slaagt om een overeenkomst of een overleg daarin te plegen om daar enigszins beweging te krijgen. We zitten ondertussen wel met een andere legislatuur en een andere minister. Dan vind ik dat toch wel een zeer te betreuren zaak. Het gaat wel nog altijd over 2 miljoen euro, die zou moeten toch geheroriënteerd worden. Voor de rest dank ik u voor uw antwoord. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Nog heel kort over Lemberge. Wij hebben het hier inderdaad unaniem goedgekeurd omdat ieder ervan overtuigd is dat de provincie een aantal zaken moet doen. De goedkeuring was niet verbonden aan een tijd. Maar gezien het feit dat men nu al bijna twee jaar bezig is, de gesprekken zijn al langer bezig, moeten wij als provincie geen plan B - dat moet niet in het openbaar - hanteren in het vooruitzicht dat in 2019 alles toch moet herbekeken worden. Als we gewaar worden dat mensen spelletjes aan het spelen

DEBATTEN

zijn, wat ik vrees, die spelletjes kunnen lang aanslepen. Die een, twee, drie jaar aanslepen, tenzij ge nog andere gegevens hebt. Ik geloof wel dat de onrust die er nu niet is volgens u, dat er geen probleem is naar het personeel toe behalve verpleging, dat dit waarschijnlijk wel zou kunnen uitbreiden. Dus mijn vraag is eigenlijk, maar dat is iets dat ofwel op de commissie waar ik niet bij ben, ofwel op de raad van beheer, of de algemene vergadering, moet bekeken worden of daar eventuele mogelijkheden zijn.

De heer voorzitter

Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Dank u voorzitter. Ik zou ook de gedeputeerde willen bedanken om te verwijzen naar mijn algemene tussenkomst en voor het antwoord ter zake. Ik wou nog even terugkomen op uw antwoord in het begin van de repliek. Als ik het goed heb begrepen, gedeputeerde, klaagt u ook voor een stuk de versnippering van middelen aan, die deels historisch gegroeid is. We leven inderdaad ook nog in de onzekerheid over wat op ons afkomt in de toekomst. Het is allemaal heel juist, maar het heeft ons ook in de voorbije jaren niet belet om wel sterk in te zetten - dan heb ik het over de profilering, waar ik in mijn algemene tussenkomst naar verwezen heb - op een aantal domeinen binnen welzijn en gezondheid. Met name onder andere het partnergeweld en onze rol als preventieoverheid wat drugs betreft. Dat was ook een stukje de teneur van mijn tussenkomst. Niet alleen de versnippering maar ook het inzetten en het duidelijk profileren rond een aantal beleidsdomeinen. Tot zover, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan ga ik nu kijken bij jullie. Geen tussenkomsten
Meneer Liebaut en meneer Gybels.

De heer Liebaut

Voorzitter, ik verneem het optimisme van de gedeputeerde wanneer hij zegt dat in de onderhandelingen die op dit moment lopen wat de vorming van convenanten betreft, de sterken er nog sterker zullen uitkomen dan is ingeschat. Omdat men nu pas pratend ten gronde ontdekt welke de rol de provincies op het terrein inzake welzijn en zorg spelen. Ik herinner mij, gedeputeerde, dat hetzelfde commentaar gegeven is na het kerntakendebat. Dat degenen die aan het kertakendebat deelgenomen hebben namens de deputatie, lichtjes verbijsterd waren over de ambtenaren die deelnamen namens de Vlaamse regering omdat deze blijkbaar niet echt op de hoogte waren wat de provincies concreet deden. Wat zij eigenlijk binnen al die verschillende domeinen deden. Het is met een kleine verbijstering dat ik opnieuw verneem dat het nog altijd dezelfde situatie is. Eerlijk gezegd, ik dacht dat in de wetenschap dat men in de eerste plaats moest zien, moest kijken, ontleden, analyseren, problematiek uitbenen, voor men conclusies trekt en stappen zet in de richting van een oplossing. De richting van die oplossing is inderdaad gegeven in het Groenboek en het Witboek en nu pas gaat men eigenlijk analyseren hoe de werkelijkheid is. Maar goed, het is maar een vaststelling. Het lijkt een methode die totaal apolitiek is en tegelijkertijd onwetenschappelijk. Maar goed, voorzitter, wat mij ook bekommert is dat door de methodiek die men nu gaat toepassen inzake welzijnszorg, namelijk het afspreken van convenanten, dat de provincie in de toekomst zal gelimiteerd zijn binnen die afspraak. Dan wil ik toch opnieuw verwijzen naar het feit dat in het verleden, u hebt daar zelf in uw exposé een voorbeeld van gegeven, dat provincies juist zeer innovatief geweest zijn onder andere in de sector van de welzijnszorg. Ge hebt het voorbeeld geciteerd van Lemberge, dat ze de gaten die er waren en die niemand wilde invullen, dat ze die ingevuld hebben. Ik herinner mij het debat over de mantelzorg. Het is Oost-Vlaanderen die dat gelanceerd heeft, maar het is pas achteraf door de Vlaamse regering overgenomen. Zo zijn er veel zaken te melden. Dat is een beetje mijn vrees dat door het systeem van convenanten uiteindelijk datgene wat vanuit de

provincies sneller op het terrein wordt waargenomen omdat we nu eenmaal bij de levende problematiek zoals bij de problematiek van de welzijnszorg veel dichterbij staan dan het hogere niveau, dat eindelijk een stukje politiek van innovatie, inspelen concreet en snel op de problemen, dat zal verloren gaan. Ik neem aan dat de machine Vlaanderen eer dat ze ooit op gang komt bij de ontdekte nieuwe problemen in het sociale veld, dat dit veel langer zal duren dan het tot nu toe geweest is in de provincie. Met andere woorden voorzitter:

1. De manier van werken, namelijk pas nu de realiteit van de welzijnszorg in de provincies ontdekken, is eigenlijk een schandaal.
2. Eindelijk door de manier van convenanten de welzijnszorg er in de toekomst niet beter van zal worden. De kans om innovatief politiek te voeren zal uiteindelijk verzwakt zijn.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Liebaut.

Meneer Gybels.

De heer Gybels

Dank u, voorzitter. Ik dank ook de gedeputeerde voor zijn antwoord dat mij toch overtuigt dat de provincie daar grote inspanningen doet. Ik had toch ook een specifieke vraag over kinderen. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat de prioriteiten liggen bij het probleem detecteren en zorgen dat er een betere relatie komt. Maar ik vraag me af of de kinderen die getuige zijn van dat partnergeweld of er hulpverleners zijn die daarin zijn gespecialiseerd? Gaat men eerst naar dat echtpaar, naar die mensen en worden de kinderen op de tweede plaats genomen? Wordt er specifiek een actie gedaan naar de kinderen toe?

De heer voorzitter

Meneer Steve Herman en dan meneer Joris.
Eerst de sprekers natuurlijk en dan de bijspringers.

Eerst meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Als we de gedeputeerde mogen geloven dan wordt er toch wel voldoende gecommuniceerd met het personeel van Lemberge in verband met de stand van zaken van de overname. Ik dacht, dat als ik mij niet vergis, dat het uitgerekend de christelijke vakbond was, van wie alle raadsleden een mail hebben gekregen, die meent dat zij veel te weinig informatie kregen over die bewuste stand van zaken.

De heer voorzitter

Daar zal de gedeputeerde op antwoorden.

Meneer Joris. U heeft altijd heel dicht bij die vakbond gestaan.

De heer Joris

Ik had niet gezien dat mijn raadslid het woord had genomen. Ik wilde hier niet voorspringen of voorkruipen. Ik wou nog iets zeggen over de actie tegen huiselijk geweld. Ik zag zondag toevallig in de gratis krant De Pers, die in de bakkerij wordt verdeeld, de advertentie van de provincie en ik vond die

DEBATTEN

zeer goed. Bijna zo goed als ik dit slecht vond. Ik zal toelichten waarom. Ten eerste trekt het de aandacht met een karikatuur die grappig is. Men moet dat niet serieus nemen maar het is grappig, daar gaat men naar kijken. Dat geeft een goede uitleg. Er staat nog een foto bij van de gedeputeerde. Ik vind dat niet nodig, maar het is maar een kleintje. En er staat: contactadres. Ge kunt bellen naar daar. Ge kunt met een e-mail iemand bereiken. Ik denk dat dit mensen die met het probleem van partnergeweld zitten, als dader, slachtoffer of als potentiële dader – de man denkt: op een keer sla ik ze verrot – die dat niet wil doen maar niet weet hoe hij daar uitgeraakt. Goed. Min een puntje voor de foto, voor de rest goede advertentie. We zouden zeggen in onderwijstermen, dat is operationeel. Ge kunt daar iets mee doen. Ge kunt bellen of mailen en hulp vragen. Dit daarentegen vind ik qua emoties 100 procent goed. We zijn er allemaal tegen. Geweld is harteloos. Maar er staat niet eens – het enige wat erop zou moeten staan naast het logo – dat het over partnergeweld gaat, dat kunt ge hier niet uit afleiden. En alstublieft een contactpuntje. Die folder die erbij hoort, die ook goed was, die is goed maar die verdwijnt in het oud papier na enkele dagen. Op zijn best kunt ge hopen, heel misschien dat ze dit inderdaad als sleutelhanger gebruiken en op een cruciaal moment zeggen: och ja, ik bel al gauw. Dat lijkt mij niet heel doordacht om daar geen contactpunt op te zetten. Ik zou ook nog iets willen zeggen over de inhoud. Ook die is waar. Vijfduizend Oost-Vlamingen krijgen op die manier te horen dat geweld binnen relaties niet geduld wordt maar ook gestopt kan worden. Goed. En wat mevrouw Lafkioui zei: Er zijn twee argumenten waarom mensen in partnergeweld-situaties geen klacht indienen, ze noemde terecht angst en schaamte. Ik zou er een derde bij noemen: ze proberen dikwijls met veel goede wil maar veel te lang een relatie te redden. En ze denken: als ik een klacht indien is het definitief naar de knoppen en eigenlijk wil ik dat niet. Psychologisch probleem. Maar een vierde element is, en dat beseft ge misschien onvoldoende, het volkomen gevoel van hopeloosheid, dat veel mensen hebben als ze naar het gerecht moeten stappen. Zij hebben het idee: zij doen er toch niets aan. Ten eerste wordt er veel te veel geseponneerd. Als er een rechtszaak van komt, duurt het jaren voor er een uitspraak is. Als er een uitspraak is, zijn er veel te veel vrijspraken. Als er een veroordeling is, volgt er geen effectieve straf. En als er een effectieve straf wordt uitgesproken, wordt ze meestal niet uitgezeten. Meneer, naar de politie gaan heeft geen zin, zeggen ze. Ik weet dat is zeker niet de schuld van de gedeputeerde, dat is de schuld van niemand hier op provinciaal niveau. Dat is een federaal probleem. Maar zoals de drie grote partijen hier, heel goed en heel efficiënt en met zeker resultaat hebben gelobbyd tegen de plannen van minister Bourgeois om de provincies kaal te plukken en uit te kleden en daar toch al een stuk terrein hebben teruggewonnen, zou ik vragen: Alstublieft, het federaal niveau dat zijn geen Marsbewoners, dat zijn uw partijgenoten, dat zijn de mensen op wie u toch een beetje invloed hebt, die zou u moeten proberen uit te oefenen. Doe minstens evenveel moeite om op het federaal niveau de feitelijke straffeloosheid die ontstaan is door een verkeerd beleid, om die te verbeteren en terug te schroeven. Bruten en geweldenaars aanpakken gaat niet met een sleutelhangertje. Dat moet met beleid. Die Damen had gelijk over drugs. Dat geldt ook voor partnergeweld waar repressie en straf bij horen. Zonder dat bereikt ge die categorie mensen niet. Heel dikwijls begrijpen die ook maar een argument en dat is: we draaien u de bak in. Al de rest zijn woorden in de wind of sleutelhangertjes voor niets. Dank u.

De heer voorzitter

Voilà, bij dezen gaan we ...
Meneer Beke toch?

De heer Beke

Ja, voorzitter, dank u. Toch nog eventjes kort om de gedeputeerde ook vanuit mijn fractie te bedanken voor zijn antwoord op onze algemene tussenkomst en zorg in verband met Lemberge, waar we samen verder aandacht moeten blijven aan besteden. En ten tweede om in te spelen op wat collega Liebaut heeft gezegd, waar ik volkomen achter sta. Ik heb zijn analyse ook al een aantal keren gebracht. Het is inderdaad zo dat men pas gaandeweg ontdekt wat de provincies eigenlijk doen. Maar er is een verklaring voor. Wanneer men een discussie voert, ik ben zeer gevat toen bij het kerntakendebat - ik heb dit debat ook wel gevolgd maar vanuit een wat andere situatie - dan is het eigenlijk vrij logisch omdat men telkens als men een discussie heeft gevoerd - de ene keer wat minder maar nu zeer nadrukkelijk bij de interne staatsvorming – vanuit het uitgangspunt: hoe kunnen we eigenlijk die provincies wegwerken? Dit is een negatieve benadering. Oké, het is een benadering maar ze is negatief en gaandeweg ontdekt men

dat wanneer men begint te snijden, de zaken toch ingewikkelder zijn, met elkaar verbonden zijn en zo verder. Maar het is nu eenmaal een gegeven en ik denk dat ons antwoord alleen maar kan zijn: Wij moeten doorgaan, wij moeten communiceren. Ik was eventjes blij toen ik daarnet over de galerij van de perstribune gedeputeerde Couckuyt zag circuleren, gevolgd door een lange rij studenten. Ik denk dat dit niet slecht is. Op die manier brengen wij van buiten mensen die met de toekomst begaan zijn, studenten in dit geval, naar binnen en confronteren we ze met de provincie, iets wat zij niet kennen. Het is een element maar ik denk, voorzitter, dat we bij andere gelegenheden daar verder op moeten doorgaan en bedenken hoe wij vanuit de raad naar buiten kunnen komen, meer dan ons misschien lief is. Maar het is ook noodzakelijk want anders geraken we vast. En ik denk dat we nog een lange weg te gaan hebben. Maar ik zie dat ook niet zo pessimistisch in. In die zin sluit ik mij wel aan bij de optimisten, wat betreft de toekomst.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Beke, voor die uitbarsting van enthousiasme voor de provincie.

Mogen we dat afsluiten, Welzijn en Gezondheid?

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Meneer de voorzitter ik zou kort nog even op een aantal zaken willen ingaan.

Mevrouw Colen₁, wat de tolk- en vertaalservice betreft, momenteel wordt het inburgeringdecreet op touw gezet en dit is niet het moment ons reglement aan te passen. De stad Gent en Oost-Vlaanderen zullen inderdaad een aparte erkenning krijgen en zullen op een aparte manier handelen. Ik betreur met u dat er wat dit betreft geen afstemming mogelijk is. Voor samenwerking kunnen we op elkaar een beroep doen voor bepaalde zaken want samenwerking is er wel. Er worden geen vertalingen gedaan naar individuen. Wat wij doen is dat als er een document binnenkomt op een gemeentelijke dienst, in een ziekenhuis, die dingen vertalen. De taal zelf van betrokkene, of hij het Nederlands beheerst of niet, zal hierin geen rol spelen. Wel de effectieve vertaling van documenten bijvoorbeeld of van gegevens die in een andere taal op een betrouwbare manier moeten omgezet worden. Dat is de service die wij vervullen. Als intermediair. Niet individueel.

Wat geweld betreft, mevrouw Lafkioui en meneer Joris, het is inderdaad zo we proberen te sensibiliseren en telkens met andere middelen. Onder meer is dat gebeurd dit jaar met een sleutelhanger. Op een bepaald moment in jeugdhuizen met bierviltjes met duidelijke boodschappen erop. Het middel is telkens wat anders. Men moet vernieuwen om de aandacht nog te krijgen. Het een zal meer succes hebben dan het andere. Maar we proberen dit via verschillende wijzen te doen; de stilte hier rond te doorbreken met verschillende middelen. Wat de foto betreft, ik heb hem nog niet gezien en ik weet ook niet of ik er herkenbaar op ben. Wat dat betreft, ik heb hem ook niet zelf geselecteerd.

Wat meneer Franck betreft, Lemberge, we gaan het traject zo kort mogelijk houden omdat inderdaad iedereen behoefte heeft aan duidelijkheid. Het is geen plan B. Het is een nieuwe benadering en een nieuwe techniek, dat het niet een veel langere weg zal zijn ten aanzien van het proces dan nu reeds gestart is en waar opnieuw beweging in komt.

Ik denk dat het mevrouw Lafkioui was die ook over het impact en over CD&V en rechtstreekse communicatie met de minister sprak. Dit wordt niet behandeld op partijbijeenkomsten. Wij doen dit beleidsmatig en op de correcte wijze en het overleg is ook reeds geweest met minister Vandeurzen en voordien ook met minister Heeren. De vaste wil bestaat die cofinanciering over te nemen. Alleen moet er op dat moment een verevening van middelen zijn, want Vlaanderen besteedt zijn middelen onder meer in wachtlijsten en dergelijke meer. Dit zijn middelen die provinciaal hier meerwaarde hebben en die in een verevening zullen terechtkomen. Mochten wij deze middelen terugtrekken dan moeten we het aantal uren dat men presteert op het grondgebied van Oost-Vlaanderen in die negen organisaties terugschroeven.

DEBATTEN

Dit is niet aangewezen. Afspraken zijn er. Ze zullen nageleefd worden. Het zal wachten zijn op het moment waarop de middelen in de verevening kunnen voorzien worden. Maar het akkoord daarover is rond.

De fractieleider collega Liebaut en meneer Beke. Ja, het is inderdaad zo dat het een schande is. De onzorgvuldige methodiek zal ertoe leiden dat de discussie die we hadden bij vorige afstemming rond kerntaken en die we nu hebben rond interne staatshervorming, doordat de methodiek niet grondig geweest is, opnieuw zal moeten gebeuren. Het is telkens opnieuw beginnen, zonder dat er op een grondige wijze afbakening van taakstelling gebeurt. Wat onze rol betreft van op het terrein dingen te kunnen doen, je kunt ook een opdracht krijgen binnen een bestuursovereenkomst waarin je de kans krijgt om nieuwe dingen te financieren, te ontdekken en te begeleiden. Dus dit kan een ruimere opdracht rond specifiek intramurale gezinszorg, bijzondere jeugdzorg zijn. Wanneer we de rol krijgen van nieuwe methoden te begeleiden en te ontwikkelen, dan kunnen wij binnen deze opdracht toch wel een ruime rol gaan spelen. Open taakstelling voor persoonsgebonden materies, daar moeten we niet meer op rekenen.

Collega Gybels naar specifieke hulpverlening aan kinderen. Er wordt wel degelijk specifieke begeleiding opgezet voor kinderen die geconfronteerd worden met geweld.

Meneer Herman, m.b.t. de christelijke vakbond. Wij zijn verantwoordelijk voor de communicatie naar het personeel en hun vertegenwoordigers. En iets minder verantwoordelijk voor de interne communicatie binnen die organisaties onderling. Dus als de délegés lokaal de communicatie niet voeren met hun gewestelijk verantwoordelijken dan zou het ongepast zijn van mij om vandaar in de plaats te treden. En gans de communicatie met de gewestelijk verantwoordelijken die een actie ontwikkeld hebben, mag u in het kader zien van interne communicatie binnen de vakbeweging. Ik heb daar geen verantwoordelijkheid in.

Ik denk dat ik de meeste dingen behandeld heb.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord?

Meneer Van Vooren.

De heer Van Vooren

Mag ik dan besluiten dat de gedeputeerde verklaard heeft dat er problemen zouden zijn binnen de vakbond zelf. Hoe komt het dat die communicatie dan niet doorstroomt?

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik ga er niet vanuit dat er een probleem is binnen de vakbond zelf. Ik ga er wel vanuit dat lokale délegés op een bepaald moment perfect kunnen besluiten dat dit binnen hun verantwoordelijkheid ligt. En dat zij maar op een bepaald moment een beroep doen op hun gewestelijk verantwoordelijke die heel veel bedrijven te volgen heeft. Die kan dan natuurlijk verrast zijn door de ontwikkelingen. Dat heeft niet te maken met problemen, dat heeft waarschijnlijk te maken met inschatting. Maar ik kan dat niet beoordelen. Maar spanningen heb ik niet gemerkt.

De heer voorzitter

Meneer Van Vooren ik heb ook dat communiqué gelezen in die raad van bestuur van Lemberge. Elk vogeltje zingt zoals hij gebekt is. Ook het ACV, spijtig genoeg, is geen monolithisch blok. Zij zeggen niet allemaal 'ah' tegelijk. Dat weet ge toch ook. Voilà.

TOERISME – ALGEMEEN

Tussenkost van mevrouw Hutsebaut.

Wat wordt voor mensen met een beperking, minder mobiele mensen, gedaan in functie van toerisme in eigen streek?

Mevrouw.

Mevrouw Hutsebaut

Voorzitter, gedeputeerde, collega's. Toeristen heb je in alle soorten en leeftijden. Mensen met een beperking worden wel eens vergeten als we het over de groep toeristen hebben. Tegelijk is het zo dat gepensioneerden de meeste tijd hebben om gelijk op welke moment van het jaar op verkenning uit te trekken door hun eigen streek. Hoe ouder de mens wordt, hoe minder mobiel hij ook wordt. Wat wordt voor mensen met een beperking, of ruimer gezegd voor minder mobiele mensen gedaan in functie van toerisme in onze eigen streek?

De heer voorzitter

We gaan door met de tussenkomst van de heer Beke.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de implementatie van het strategisch beleidsplan toerisme en recreatie voor de Leiestreek?

Meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel voorzitter. Gedeputeerde, collega's. Het strategisch beleidsplan Leiestreek is een interessant document dat we hier reeds hebben goedgekeurd in de provincieraad. Jammer dat wij er misschien wat te weinig debat over hebben gevoerd. Maar ik denk en ik heb dat ook in mijn algemene tussenkomst gezegd: dit geldt een beetje in het algemeen voor toerisme. Ik denk dat toerisme wat meer aan bod zou moeten komen in deze raad. Ook in de debatten. Maar het is een interessant document en het oogt ook heel hoopgevend. We moeten de aanwezige troeven op toeristisch en recreatief vlak ten volle benutten om op die manier rekening te houden met de draagkracht en het draagvlak van de regio en de doelstellingen en in het bijzonder het algemeen economisch belang in de Leiestreek te verbeteren. En daarvoor wordt een aantal lange termijn doelstellingen geformuleerd. Dat is de algemene attractiviteit van de regio verhogen. Positief imago uitstralen. Dan voorziening kwalitatieve en marktconforme omgevingsrecreatieve mogelijkheden. En de krachten van relevante publieke en private actoren op verschillende niveaus en uit de verschillende domeinen te bundelen. Wanneer we het document doornemen, ik ga dat niet uitvoerig doen maar er toch een paar frappante punten uithalen, dan komen we tot een aantal vaststellingen. De eerste is dat voor deze regio het zakentoeisme eigenlijk belangrijker is dan het recreatieve, het vrijetijdstoerisme. Dat is ook wel logisch, omdat in het hele gebied zeker naar de regio Kortrijk toe, zich nogal wat bedrijven bevinden. En die betrekken hun klanten en zakenrelaties en nodigen hen uit. In het geheel, want het is een over de grens werkend project, is Kortrijk een nogal dominant element. Zeker in het geheel. Oost-Vlaanderen komt daar, naar mijn gevoel iets zwakker bij aan bod. Ik weet niet of het te maken heeft met het feit dat het een van de sterke actoren in het rapport WES-toerisme was. We moeten dat ook toegeven, West-Vlaanderen heeft een zeer sterk uitgebouwde

DEBATTEN

toeristische dienst. Ook onze dienst was erbij betrokken. Wat mij ook opvalt, was dat er voor bezoekersaantallen in het gebied een dalende trend was van de Nederlanders. Hoe komt dat? Alhoewel Fransen en Duitsers minder belangrijk zijn als bezoekers in het gebied. Maar vooral een trend bij de Nederlanders. Ik denk dan onmiddellijk aan mogelijkheden. U weet dat ik een zeer fervent voorstander ben voor samenwerking met Nederland, zeker Zeeland. Misschien moeten we daar gemeenschappelijke projecten opzetten. Maar u weet, en ik heb dat enige tijd geleden ook gezegd, vroeger waren wij aanwezig op de belangrijke toerisme beurzen in Utrecht. Vandaag niet meer. Heeft het daar iets mee te maken? Ik weet het niet maar we stellen alleen vast. De omzet is relatief beperkt. Wat het vooral in de streek moeilijker maakt, dat is een van de uitdagingen waar wij aan moeten werken, is het ontbreken van grote samenhangende landschappelijke elementen. De bos- en natuurgebieden die zich daarin bevinden zijn nogal versnipperd. De naambekendheid Leiestreek is ook niet zo sterk. Vandaar dat het nogal moeilijk is, lees ik in het rapport om een eenduidige positionering te formeren. De voorstellingen, ik herhaal wat ik daarnet heb gezegd, hebben vooral naar mijn gevoel een beetje West-Vlaams accent in het plan. De vragen die er zijn: Hoe de grensoverschrijdende samenwerking bevorderen? Hoe kunnen we dat doen? Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en eigenlijk ook Noord-Frankrijk. Dit is een pleidooi om de recreatieve mogelijkheden te verhogen, alsook het dagtoeristisch aanbod als publiekstrekker. Hoe gaan we dat doen? Dat is een belangrijke uitdaging. En het stimuleren van korte vakanties. En daarvoor is het belangrijk dat de infrastructuur, de logies vernieuwd worden en uitgebreid worden. In het rapport staat ook een aantal aanbevelingen. Onder andere het focussen, meer dan nu het geval is, op kunst in de Oost-Vlaamse Leiestreek. Dan komen we in eigen huis. Het ontsluiten van de erfgoedsites. Het versterken van de verblijfmogelijkheden. Bezoekersaantrekkelijkheid verhogen. Dat wil zeggen, wat is er te bezoeken? Wat kan er bezocht worden? Het beleven van degene die daar komt. Fietsroutes, wandelroutes en dergelijke meer. Dat zijn de uitdagingen die in de komende jaren zullen moeten uitgebouwd worden. En eigenlijk het uitbouwen van een breder netwerk. In dat rapport mis ik een beetje een wat sterke link met Gent. Gent heeft toch een belangrijk toeristisch potentieel en ligt ook op de Leie, eigenlijk op de samenvloeiing, het einde van de Leie en Schelde samen. Ik heb veel vroeger nog eens gezegd, misschien spelen we dat te weinig uit, betrekken we te weinig de kracht van deze regio erbij. Hier in Gent waar heel veel toeristen komen en allerlei nationaliteiten, misschien is het wat lyrisch en prozaïsch uitgedrukt, maar misschien moeten we de Leiestreek iets meer bekijken als het Versailles van Gent. De tuinen, het achterliggende mooie gebied. Misschien moeten we dat sterker beklemtonen. Dan is het eigenlijk mijn cruciale vraag: Goed dat wij de Leiestreek als een regio en een interregio bevorderen, het is een mooi gebied, maar als de finale doelstelling is het toerisme in Oost-Vlaanderen te bevorderen, zijn we dan niet te zwak bezig? De regionale accenten zijn belangrijk maar ik zie dat die regionale accenten tot gevolg kunnen hebben dat het versnipperend werkt. Dat de een zijn gebied bevordert, de ander een ander gebied. Op allerlei beurzen zie ik de ene keer de Vlaamse Ardennen en een andere keer Geraardsbergen en dan zie ik de Leiestreek. Het komt te weinig over als een globale aanpak en dat is eigenlijk mijn vraag: Is het niet beter dat wij in de toekomst steunend op wat er in het regionale vlak zit, komen tot een krachtenbundeling? Zeggen: Oost-Vlaanderen is de moeite waard om op vakantie te komen. Dan krijgen we gigantische mogelijkheden. Dan kunnen we al onze potenties verbinden: Vlaamse Ardennen, Leiestreek, Krekengebied, Waasland, Gent, Denderstreek enzovoort. Ook onze recreatieparken. Dan wordt het wellicht echt de moeite om ook buitenlanders naar hier te krijgen voor een langer verblijf en op die manier onze provincie te ontdekken. Kijk hoe de provincie Limburg dit doet. Natuurlijk kunnen we niet vergelijken. Zij beschikken daar over gigantisch meer middelen om dat te doen. Maar toch is het niet slecht om bepaalde aanpakstrategieën te bekijken. Mijn eindvraag is, dit is de centrale vraag van mijn tussenkomst: Hoe is de stand van zaken met dit project? Het is inderdaad nog jong, het is pas goedgekeurd begin september. Maar hoe wordt het nu in de komende tijd aangepakt? Is er voldoende draagkracht in het geheel om er werk van te maken, rekening houdend met mijn algemene benadering? Dank u wel voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Beke.

Tussenkoms van mevrouw De Padt.

Vraag met betrekking tot zorgtoerisme in Oost-Vlaanderen

Mevrouw.

Mevrouw De Padt

Voorzitter dank u. Collega's, in opdracht van Toerisme Vlaanderen onderzocht het toegankelijkheidsbureau in de periode 2006-2007 de mogelijkheden ...

De heer voorzitter

Mevrouw wilt u de micro dichter bij u brengen?

Mevrouw De Padt

Zo beter? Ik zal herbeginnen.

In opdracht van Toerisme Vlaanderen onderzocht het toegankelijkheidsbureau in de periode, ik denk eind 2006 en begin 2007, de mogelijkheden voor de ontwikkeling van zorgtoerisme in Vlaanderen. Deze vorm van toerisme maakt het mogelijk dat mensen met een relatief hoge zorgnood zorgeloos op vakantie kunnen gaan. Veertien percent van de Vlaamse bevolking leeft immers met een handicap en met de vergrijzing van de bevolking neemt het aantal alleen maar toe. Uiteraard willen zij ook graag eens met vakantie gaan. Maar zij stoten daarbij vaak op drempels. Toerisme Vlaanderen werkt sinds 1999 aan uitvoering van een actief toegankelijkheidsbeleid. Er worden premies toegekend, labels enzovoort en zo verder. Deze nieuwigheden zorgen al voor een toegankelijker infrastructuur en betrouwbare informatie hieromtrent. Reeds heel wat positieve resultaten werden geboekt. Maar het neemt niet weg dat er nog altijd belangrijke uitdagingen blijven. Toegankelijkheid is voor mensen met een handicap een basisvoorwaarde om op vakantie te kunnen gaan. Maar voor heel wat onder hen volstaat het niet. Zij hebben ook vaak ondersteuning, zorgondersteuning nodig tijdens de vakantie. Een klein voorbeeldje: Vakantiehuis De Kleppe in Brakel. Sinds 1995 richtten die mensen zich prioritair naar personen met diverse beperkingen die eigenlijk niet terecht kunnen in het gewone circuit. De basiskeuze werd gemaakt vanuit de sterke overtuiging dat iedereen recht heeft op vakantie. Hun bezoekers zijn vooral groepen die omwille van financiële, fysieke en/of mentale beperkingen zeer specifieke noden hebben. Ik denk dat tachtig percent van de overnachtingen uitgemaakt wordt door zulke bezoekers. Dit cijfer geeft ook aan dat De Kleppe in dit specifiek voorbeeld eigenlijk pionierswerk deed in dit sociaal zorgtoerisme. Vandaar is mijn vraag aan meneer gedeputeerde: Het stimuleren van het zorgtoerisme in de provincie Oost-Vlaanderen. Ik denk dan specifiek aan de provinciale domeinen, bijvoorbeeld De Gavers dat heeft daar zeker de infrastructuur voor. Het lijkt mij onontbeerlijk om te ontkomen aan het belang van deze vorm van toerisme. Dank u voorzitter.

De heer voorzitter

Tussenkoms van mevrouw De Sutter.

OPDRACHT TOERISME OOST-VLAANDEREN.**Vragen met betrekking tot de website Toerisme Oost-Vlaanderen**

Mevrouw.

DEBATTEN

Mevrouw De Sutter

Voorzitter, gedeputeerden, collega's. De uitbouw, instandhouding en promotie van Oost-Vlaanderen en de Oost-Vlaamse regio's als kwaliteitsvolle toeristische recreatieve bestemmingen voor dag- en verblijfstoerisme en de Oost-Vlaamse bevolking, dat is een hele mond vol, is de opdracht van Toerisme Oost-Vlaanderen. Het middel om die opdracht uit te voeren anno 2011 is gegarandeerd een accurate uitnodigende website. Het is de manier om tot ver buiten onze grenzen alle troeven uit te spelen. Ik heb het hier eigenlijk dan specifiek over het luik Promotie. Dus over de website van vzw Toerisme Oost-Vlaanderen. Tof. De webmasters zijn hier al aardig op weg. De informatie is geüpdatet wat zeker een eerste vereiste is, de logiespagina is heel gebruiksvriendelijk, het fietsverhaal is uitgebreid opgenomen, social media zijn aanwezig (Facebook, Twitter) weliswaar niet prominent. Waar ik het meeste moeite mee heb is de uitstraling naar buiten toe. Een aantal uitnodigende foto's, een aantal warme sfeerfoto's, een paar straffe quotes, dat is eigenlijk het allerbelangrijkste wat onze website mist. Het mist een gevoel van warmte, het goede leven, plezier om er te wonen, de gezelligheid om er te zijn, gewoon het vakantiegevoel. Je wordt er ook niet echt zo trots van Oost-Vlaming te zijn. En dat zijn we hier toch allemaal. Een link naar hoeve- en streekproducten is er wel. Maar ofwel staat dat helemaal onderaan de pagina ofwel staat het in het rubriekje 'Uit'. Proef Oost-Vlaanderen is toch essentieel als je een bezoek brengt aan onze streek. De opbouw van de hoofdbanner en de onderwerpenbalk zouden hier al veel in kunnen veranderen. Een goed zichtbare agenda is ook op zijn plaats. De agenda is wel zichtbaar maar veel te omslachtig in gebruik en weinig uitnodigend en veel te uitgebreid omschreven op de homepage. Het is leuk als toerist om te weten of er zaken gebeuren in de regio als je daar met vakantie bent. En het vergt natuurlijk werk om een agenda bij te houden. Maar eens opgesteld denk ik dat er veel jaarlijkse evenementen zijn. Het maakt ook onmiddellijk duidelijk dat de provincie leeft. Ik kan me niet voorstellen dat een stad of gemeente bezwaar zou hebben als dat daar prominent op staat. Bijvoorbeeld zeker nu met kerst, de Winterdroom in Gent, Christmas World in Geraardsbergen, Aalst on Ice, zijn maar een paar dingen die ik even googelde. Allemaal zichzelf respecterende evenementen, met een prachtige website. Het enige wat Toerisme Oost-Vlaanderen hoeft te doen is de juiste data en de juiste naam van het evenement te vermelden zodanig dat men maar hoeft door te klikken. Een intermezzo hierin, collega Van der haeghen is tussengekomen in verband met de publicaties die wij hier krijgen en die in de vuilnisbakjes terecht komen. Ik was onlangs in het Toerisme Oost-Vlaanderen-huis in de Sint-Niklaasstraat en ik had daar een prachtige uitgave in mijn hand van PIT Magazine en wonder boven wonder zie ik daar het voorwoord van gedeputeerde Couckuyt. Ik vond er ook de gouverneur in staan. Het is echt een prachtig magazine, glossy, trendy, 'wow' fier om Oost-Vlaming te zijn. Maar wij hebben dat nog allemaal niet ontvangen. Daar staan ook prachtige agenda's in wat er allemaal te doen is in onze provincie. Dus ik zou zeggen: U mag ons dat zeker eens bezorgen en als er meerdere uitgaves zijn, dan denk ik dat dit een boekje is dat met iedereen mee naar huis zal gaan. En wat ook heel accuraat opgesteld is. www.visitflanders.uk en www.visitflanders.us is oké voor verre gasten. Want daar komt enkel Gent aan bod. Maar voor Walen en inwoners van Duitstalig landsgebied zou het handig zijn een volledige vertaling van de website te kunnen verkrijgen of toch minstens de kernpunten. Gedeputeerde, ik wil echt niet zeggen dat onze website niet goed is en ik respecteer al het werk dat tot nu toe in deze website geïnvesteerd is. Dat is allemaal opbouwend en geloof me, we zijn zeker niet de slechtste leerling van de klas. Ik zou u wel aanraden, net zoals mijn collega Beke, om eens naar Limburg te surfen, want die zitten wel op de eerste rij. En ook al hebben ze daar meer middelen, een website kost overal evenveel geld. Maar die straalt zoveel warmte uit, zoveel rust, dwarrelende herfstblaadjes, in Limburg komt de vrijheid u tegemoet. Die uitbouw van die pagina's, het kleurenpalet, de webshop, ze kunnen er echt wel iets van. In hun header zetten ze ook duidelijk wat belangrijk is voor hen: fietsen, paardrijden, bezienswaardigheden, overnachten, evenementen en lekker Limburgs eten. Wij zetten twee dingen in de verf: slapen en regio's. Wij hebben toch wel meer dan dat? Een header, een goede, mag zeker bestaan uit zeven items en zeven is trouwens een goed getal. Gedeputeerde als ik u een buitenlandse site mag aanraden, diegene die aan het surfen zijn, moeten maar eens een muisklikje doen, degene waar ook zeven onderwerpen op de header zijn en die de kroon spant denk ik in gans Europa is www.toerismechampagneardennen.com. Absolute kroon. Schitterende lettertypes, levendige kleuren, vijf talen, waaronder het Nederlands, verschillen URL's volgens de taal, gewoon super informatie, bruisende regio's, sprankelend ... Surf maar een keer. Gedeputeerde, ik weet dat de uitbouw van de website behoort tot vzw Toerisme Oost-Vlaanderen en wellicht zal toch een behoorlijk deel van het budget hieraan gespendeerd worden. Kunt u mij dan vertellen welke inhoudelijke en technische wijzigingen zullen gebeuren aan de site volgend jaar? Hoe zal de betrokkenheid vergroot worden? Welk budget voorzien jullie om de frontpage aan te pakken? Welke acties zullen ondernomen worden om de website

in een hogere Google ranking te krijgen? En is de visie nog steeds actueel? Ik verklaar: als er maar 4,6% van de Europese burgers Nederlands spreekt als eerste taal, is het dan opportuun de site alleen aan te bieden in het Nederlands? Is er een budget om de website ook in andere talen aan te bieden? Wordt het aantal hits bijgehouden en het gedrag van de surfers onderzocht? Ik verklaar: hoeveel mensen verlaten de site na de eerste hit of klikken dan door? Heel wat vragen. Beste gedeputeerde, ik weet dat er de vorige jaren enorm ingezet is op onze regio, weliswaar door de overkoepelende dienst Communicatie. Achter de slogan 'Voor ieder van ons' kan ik mij echt wel scharen. Maar voor het departement Toerisme mag dat niet genoeg zijn. Als National Geographic Traveller onze provinciestad Gent uitroept tot derde mooiste stad ter wereld, dan mag onze provincie toch iets ambitieuzer zijn. En niet alleen maar ons, maar elke wereldburger goesting doen krijgen in het beste stukje van Vlaanderen? Niet waar?

[applaus]

De heer voorzitter

Mevrouw De Sutter, vijf jaar heb ik u met iets anders geïdentificeerd. Met kennis van landbouw en zo meer. Maar uw lyrische toespraak over toerisme en uw kennis! Meneer gedeputeerde surf een keer naar haar op de website. Ge kunt daar iets leren. Het applaus is wel verdiend, want het is openbarend. Na vijf jaar, tijdens ons laatste begrotingsdebat zijt ge veranderd in toespraakwijze. Voilà. Bij dezen mag ik niet meer zeggen, want anders denkt ge dat ik u wil meten. Ik moet niet meten om te weten.

De volgende spreker, mevrouw Phaedra Van Keymolen.

RECREATIEVE INFRASTRUCTUUR

Zijn er nog fietslussen gesneuveld in het verleden? Cfr. M-fietsroute Geraardsbergen. Wat zijn de plannen voor de toekomst?

Mevrouw.

Mevrouw Van Keymolen

Voorzitter, collega's. Onlangs konden we in de pers een aantal berichten lezen over Geraardsbergen en fietsen. Eerst al is beslist dat de Ronde van Vlaanderen vanaf 2012 zal aankomen in Oudenaarde en de muur van Geraardsbergen links laat liggen. Maar daar heeft de provincie Oost-Vlaanderen uiteraard niets mee te maken. Begin november was echter ook het opdoeken van de M-fietsroute in Geraardsbergen in het nieuws. De M-route staat voor de afkorting van de drie belangrijkste toeristische troeven van Geraardsbergen. Dat zijn de Mattentaarten, Manneke Pis en de Muur. De route werd tien jaar geleden in gebruik genomen en bracht de fietsers langs de mooiste plekjes in Geraardsbergen, dat stond althans toch in de pers. Nu heeft de provincie de bordjes van M-route weggehaald. Nu is mijn vraag dan ook eenvoudig: Waarom is dat gebeurd? En zijn er dan nog fietslussen gesneuveld in het verleden? En wat zijn de plannen voor de toekomst?

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Van Keymolen.

Ik wijs erop dat hier zelfs in uw partij gedeputeerden zijn die Keymeulen zeggen. Maar ik let er wel dus op. Ik druk daarop, want de naam is een teken. Het is ook een voorteken, maar ook een teken. Voor u is het een voorteken en een teken. Van Keymolen is ook een mooie molen.

DEBATTEN

Tussenkoms van de heer Bart Van Malderen.

Wat is de stand van zaken van het wandelnetwerk 'Krekengebied' en van de op stapel staande projecten in het Scheldeland en het Waasland?

Meneer Van Malderen.

De heer Van Malderen

Dank u wel voorzitter. Collega's, Meneer de Gedeputeerde, tijdens de begrotingbesprekingen van vorig jaar peilde ik naar de stand van zaken in de toekomstplannen omtrent de wandelknooppunten en -netwerken in onze provincie. U stelde toen dat eind 2011 het wandelnetwerk Krekengebied zou worden gelanceerd. Mag ik vragen naar de stand van zaken? Aansluitend liet u toen reeds uitschijnen dat in Scheldeland en Waasland in 2012 andere projecten op stapel stonden. Kunt u daarvoor de stand van zaken geven? Zitten de diensten nog steeds op schema om deze mooie projecten succesvol af te ronden tijdens het volgende werkjaar? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Malderen.

Een laatste tussenkomst in het kader van Toerisme, een belangrijk hoofdstuk dat zeer mooi al besproken is tot nu toe.

HUYSMANHOEVE

Mevrouw Willems.

Wat zijn de concrete resultaten van het Provinciaal Streekcentrum Huysmanhoeve voor 2011 en de plannen voor 2012 en later?

Neemt iemand over? Niemand neemt over.

Dan vervalt haar tussenkomst want als ze niet kan uitgesproken worden, kan ze ook niet beantwoord worden.

Voilà, meneer gedeputeerde dat ontslaat u, maar misschien wilt u daar toch iets over zeggen, over de Huysmanhoeve.

U hebt waarschijnlijk een antwoord voorbereid, maar de tussenkomst vervalt door afwezigheid van de spreekster.

Meneer de gedeputeerde wilt gij de repliek aanvangen?

Over Toerisme.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel voorzitter. Toerisme is uiteraard een heel belangrijk aandachtspunt. We voelen dat ook aan de manier waarop het hier benaderd wordt. Dat geeft natuurlijk aan dat de betrokkenheid van een ieder hier rond zeer groot is.

Collega Hutsebaut spreekt onder meer over toegankelijkheid voor toerisme. Tot nog toe, niet alleen bij ons maar op heel veel plaatsen dacht men bij de toeristen aan degenen die actief waren in recreatie, die alles konden doen en zich door niets gehinderd voelden. In ieder geval werkt men nu op dit moment binnen verschillende provincies en zeker ook binnen provincie Oost-Vlaanderen rond toegankelijkheid. Mensen met een fysieke beperking, ouderen, maar ook ouders met een kindwagen, noemen wij minder mobiel omdat zij om uiteenlopende redenen niet zo maar elk parcours kunnen bewandelen, fietsen of

zich verplaatsen. Wij gaan hier heel concreet te werk. Dit jaar nog, volgende maand, dus deze week begint het, gaan wij de Scheldeland autoroute en vijf wandelroutes uitgeven die geschikt zijn voor minder mobiele. Die routes zijn gescreend, niet alleen op toegankelijkheid maar ook op alle elementen die men op zijn weg vindt en waarvan de toegankelijkheid moet bewezen worden. Op de verschillende routes zal ook de infrastructuur in de marge als horeca en bezienswaardigheden, gescreend zijn en aangepast en aangeduid. Voor 2012 is er een bedrag voorzien van 125.000 euro voor screening van fietslussen op het fietsknooppuntennetwerk. Dit project zal lopen met dezelfde toegankelijkheid van de dienst Welzijn, want we proberen alle kennis te verzamelen. En samen met het adviesbureau voor toegankelijke omgeving. Ten slotte organiseert Toerisme Oost-Vlaanderen op 13 december, ook dit is zeer nabij, een inspiratiedag voor de ganse toeristische sector rond het thema van toegankelijkheid in Deinze. Elke actor wordt aangesproken om meer aandacht te hebben voor deze specifieke doelgroep. Wij hebben ook ieder van de peters en de meters betrokken bij het project waarin zij hun opdracht specifiek met een eerste checklist op vlak van toegankelijkheid zullen binnenbrengen bij ons, zodanig dat wij kunnen zien wat de verdere ontwikkelingen op het vlak van toegankelijkheid binnen toerisme kunnen betekenen.

Dan kom ik bij collega Beke terecht. Hij heeft het uitgebreid gehad over het strategisch beleidsplan toerisme Leiestreek. En algemeen in de benadering zou ik ook al terecht moeten komen bij collega De Sutter die daar juist rond onze website heel uitgebreid aan bod gekomen is. Vergelijking tussen provincies in een toeristische benadering is bijzonder moeilijk. Ieder van ons heeft een beeld van de provincie Limburg. Een beeld waarin men een homogeen beeld van Limburg heeft: groen, recreatief, stil, uitgebreide landschappen. Binnen Oost-Vlaanderen is het een heel ander element. Oost-Vlaanderen aanbieden aan iemand die zich daar geen beeld van kan vormen, omwille van het feit dat de verscheidenheid binnen onze provincie zo groot is, een product waarvan men zich geen beeld kan vormen, is iets wat men onmogelijk aantrekkelijk kan voorstellen. Waarom hebben wij verschillende toeristische regio's? Omdat de landschappelijke benadering binnen die regio's een totale andere landschappelijke benadering is. Je kunt een fietstoerist in het Meetjesland op een plat landschap met weidse vlakten, niet op dezelfde manier benaderen als een toerist die wil gaan fietsen in de Vlaamse Ardennen. In een totaal ander landschap waar enkel de sportieve fietser kan aan bod komen. De verscheidenheid van onze provincie stelt ons voor bijzondere uitdagingen inzake de manier waarop wij een aantal dingen tonen. En collega Beke, dit is ook zo voor de Leiestreek. De Leiestreek loopt inderdaad tot aan de Franse grens en meer dan twee derde van deze Leiestreek bevindt zich in West-Vlaanderen. Meer dan twee derde van de middelen wordt bij elkaar gebracht door West-Vlaanderen. En wij, wij hebben het kleinste gedeelte van de Leiestreek, maar datgene ervan dat het meest bezocht wordt. De winrelatie is geen winwin, wij zijn de grootste winnaar in dezen. En dit kunnen wij ook aantonen met cijfermateriaal van het aantal bezoekers dat wij binnen de Leiestreek hebben. De link naar Gent, wij proberen in Gent de mensen die Leiestreek te laten benaderen. Het is veel moeilijker voor mensen die kiezen voor het landelijke, maar het is mogelijk deze ook naar Gent te laten gaan. De omgekeerde beweging is wel mogelijk. Dit gebeurt ook in onze benadering. Het plan wordt inderdaad volop uitgevoerd op dit moment. 22 juni laatstleden hebben wij dit in de raad goedgekeurd. Het plan loopt tot 2018. Dus er is toch nog wat tijd voor de totale implementatie. Maar de eerste realisaties zijn reeds een feit. We zijn ermee gestart. Ik ga een aantal voorbeelden geven. Dan zult u het specifieke karakter van de Leiestreek in Oost-Vlaanderen ook zien binnen dit land. Het krijgt trouwens een aparte benadering. Onze Oost-Vlaamse Leiestreek is niet Kortrijk. De Roger Raveel-route is succesvol. Betrokkenheid bij de inrichting van het Parkbos in Gent loopt volop, waar wij verbinding maken tussen de versnipperde gebieden die u aanhaalt in uw tussenkomst. Er zijn initiatieven in het kader van het ontsluiten van erfgoed rond de twee wereldoorlogen. Ook dit is een element van dit plan. Tegen 1 januari 2012 starten we volop ook met de inrichting van Tempelhof in Sint-Martens-Latem als onthaalpunt voor de regio. Ook dit zal de specifieke benadering binnen deze Leiestreek een grote boost kunnen geven. Het is een specifieke benadering. Minder dan een derde is Oost-Vlaams. Vandaar uit dat u in het kader van die totale benadering wellicht wat verbaasd bent. Het aantal Nederlanders daalt in hun bezoek aan de Leiestreek. Vollediger zou zijn: het aantal Nederlanders dat in Vlaanderen met vakantie komt daalt. En de Leiestreek ontsnapt hier niet aan. Op beurzen doen wij nog altijd een beurs in Nederland. Voor de rest zal buitenlandse promotie verzorgd worden door Toerisme Vlaanderen. Specifiek de benadering van erfgoed en kunst in onze Leiestreek staat centraal en dat is een andere benadering dan wat men in andere provincies doet. De marketing in Oost-Vlaanderen wordt centraal gedaan voor elk van de gebieden waarvoor wij verantwoordelijk zijn, voor Leiestreek, voor Scheldeland, voor Vlaamse Ardennen en voor het Meetjesland. Wij proberen vanuit een centrale rol, met onze specifieke invalshoeken, Oost-Vlaanderen te promoten. Oost-Vlaanderen zelf als provincie is te verscheiden om dit aantrekkelijk te kunnen doen voor

DEBATTEN

een buitenlandse toerist. We moeten een specifieke benadering doen en dit zal een andere benadering zijn voor de sportieve fietser dan voor degene die het platteland opzoekt. Het zal een andere benadering zijn voor degene die kunst gaat bezoeken dan voor degene die wil gaan wandelen. Op die manier moeten wij met een heel verscheiden landschap proberen dezelfde dingen te zeggen die men binnen een eenduidig gebied zoals Limburg kan gaan doen.

Collega Hutsebaut informeerde naar de aanleg van het TOV voor algemene toegankelijkheid. De vraag van collega De Padt is niet veraf, want ze heeft het over zorgtoerisme. Zorgtoerisme betekent dat toerisme in de ruimste zin toegankelijk gemaakt wordt voor mensen met zorgbehoeften. Dat kan onder meer inhouden dat men een vakantieverblijf zo inricht dat zorgbehoevendenden terecht kunnen. Dat men dit ook duidelijk aangeeft, duidelijk inrichten in die zin. En dat die zorg ook wordt aangeboden door de uitbaters of kan verstrekt worden door externen. Momenteel, u hebt reeds een voorbeeld aangehaald collega De Padt, is er ook recent het zorgverblijf De Pupiter in Kluisbergen, die zijn aan het opstarten. Voor elk van de voorbeelden die men kan aanhalen zijn externe middelen nodig om dit te realiseren en daar wordt ook een beroep op gedaan. Ook hier gebeurt dit in samenwerking met Toerisme Vlaamse Ardennen. Vanuit Toerisme Oost-Vlaanderen is er inderdaad weinig aandacht geweest voor deze specifieke niche omdat het Vlaanderen zelf is die hier financier is en Vlaanderen zelf neemt deze opdracht waar. Dit is geen afbakening van de taken, dit is geen provinciale opdracht, maar wij ondersteunen wel. Maar wat niet is, kan komen. En specifieke aandacht willen wij wel hebben. U hebt het provinciaal domein De Gavers vernoemd en de faciliteiten die men daar zou moeten kunnen bieden aan zorgbehoevendenden. Wel ik kan u aangeven dat wij aan de schepen voor toerisme van de stad Geraardsbergen een brief hebben gestuurd en die luidt: "Geachte heer De Padt, ..." In ieder geval hebben wij reeds aandacht geschonken aan deze problematiek vanuit De Gavers. We hebben op de camping twee sanitaire gebouwen voorzien voor andersvaliden. Wij hebben een speciaal zwembadlicht aangebracht in het Gaverbad. We hebben een van de bungalows ingericht voor andersvaliden. Onze jeugdherberg behaalde het label in het kader van toegankelijkheidsonderzoek en ook in de loop van het jaar zal de camping het label krijgen in het kader van dit onderzoek. Maar dit is, om van zorgtoerisme te spreken, inderdaad niet voldoende. In ieder geval kan vanuit elke inrichter deze vraag gesteld worden om als zorgtoeristisch centrum erkend te worden, maar er zijn meerdere stappen nodig om dit te bereiken. De vraag hierin wordt gericht naar Vlaanderen zelf.

Nog specifiek op collega De Sutter kan ik antwoorden dat de website onlangs geheel werd vernieuwd. Eind 2009 gebeurde een analyse van de bestaande site en dit door een gespecialiseerd bedrijf. Het item gebruiksvriendelijkheid waar u onder meer naar verwijst was daarbij het grootste aandachtspunt. Halverwege 2010 werd een firma aangesteld die de websites van zowel TOV als van de diverse regiokantoren heeft geactualiseerd. U hebt die actualisatie ook aangegeven. De websites van TOV en regionaal toeristische initiatieven willen wervend zijn maar ook informatief vooral. Wij hebben een opdracht voor veel. Dit is niet hetzelfde als een bedrijf of een omgeving die specifiek rond een item kan dingen uitwerken. Ik wijs op het verschil met Limburg, waar men veel eenduidiger een beeld kan brengen van Limburg dan dat men een beeld zou kunnen brengen van Oost-Vlaanderen. Dus mooie foto's zijn een zaak waaraan moet gewerkt worden. Ik deel uw mening daarover. Maar het grote aanbod van info en linken naar een evenementenoverzicht vanuit de uitbank en naar streekproducten is iets wat veel belangrijker is en volop aan bod komt binnen onze website. Dat de sites worden gesmaakt door het publiek kunnen wij aanduiden. 53 ten 100 van de bezoekers van de site van TOV en 58% van de surfers op de site van Toerisme Vlaamse Ardennen bijvoorbeeld klikt verder door op de site om de andere informatie die aangeboden wordt verder te benutten. We hebben over elk van deze clicks en waar men terecht komt, cijfermateriaal dat wij u zonder meer kunnen overmaken. U zou verbaasd zijn van het succes van onze website. Ook voor 2012, dit beantwoordt een vraag van u, wordt 60.000 euro gereserveerd voor onderhoud van de TOV-site en die van de regio's. Voor de vertaling van de regio-sites en voor verdere implementatie van nieuwe technologie bij de routeplanner. Er is reeds een beperkte vertaling voorzien. We gaan die nu nog verder doordrijven in 2012 omdat wij ook op de buitenlandse bezoeker moeten voorzien worden. Maar ook technologieën zoals onze routeplanner, die het mogelijk maakt, die het verschil maakt met andere provincies ook, gaan wij verder ontwikkelen zodanig dat we de voorsprong die we op dit moment hebben uitgebouwd kan bewaard worden. Uw vraag naar de visie is een terechte vraag. En u hebt uw vraag ingediend exact op het moment, ik kon toen nog niet reageren, dat er tweedaagse visiedagen doorgingen voor het personeel van Toerisme Oost-Vlaanderen, hier in de Seminariestraat, hier wat verder. Wij zijn inderdaad bezig onze visie te actualiseren en te kijken of ieder van de personeelsleden hierin mee is om totaler en sterker te kunnen overkomen en echt actueel te zijn

binnen de rol die we moeten vervullen. In ieder geval zal uw uitgebreide vraagstelling behandeld worden ook door de directie van TOV om te zien op welke manier wij hiaten die wij op dit moment zouden ontdekken, daar op dit moment wat aan kunnen doen.

Collega Van Keymolen had een vraag rond het wegvallen van fietsroutes. Eigenlijk zijn er geen routes weggevallen. Ze zijn hoogstens wat verlegd omdat zij zouden passen op het fietsknooppuntennetwerk. Als routes verouderd zijn - of wanneer ze niet echt verkocht worden op een kaart, dat is een meetinstrument voor ons, het is geen kwestie van financiering – maar als routes niet meer verkocht worden blijkt daaruit ook een stuk belangstelling voor die routes. En dan kijken we hoe we kunnen vernieuwen, hoe we kunnen een aanbod doen op het fietsknooppuntennetwerk. En dit zal ook het beleid in de toekomst blijven. Het is een zeer goed meetinstrument. Zo werd de M-route in Geraardsbergen vervangen, deels door de Ronde van Vlaanderenroute, deels door de Denderende Stedenroute, de Egmontlus werd opgenomen in de Balegemse steenroute, de Rozenlus werd opgenomen in de Floraliëntocht. Dus hebben wij een aantal lusvormige routes opgenomen op ons knooppuntennetwerk. Dit betekent dat wij een fietslus niet zomaar afschaffen. Er zijn eerst metingen. Er wordt overleg gepleegd met de betreffende lokale administratie van toerisme. Er wordt aan het lokale beleid aangegeven dat de lus zal worden vervangen door een route op het netwerk. Duidelijke communicatie waarvan ik vraag dat men ook de sporen duidelijk nalaat. Een onbeantwoorde brief in dezen is niet genoeg. Er wordt ook gesteld dat de promo rond dergelijke routes moet stoppen op het moment dat ze zal afgebouwd worden. Het is te gek van de kaart te verkopen waarvan anderen daags de route weg is. Er wordt ook gesteld dat een jaar na de beslissing, we gaan niet over een nacht ijs, de bordjes van deze lus zullen verdwijnen met het doel van overbebording, niemand ontkent dat er overbebording is, tegen te gaan. Dus wij zijn zeer zorgvuldig in dezen en er zijn reeds momenten geweest waarop een gemeente aangaf: Nee, dit willen wij zelf bewaren. Hier is ooit een discussie geweest over de De Pillecynroute. Ik denk vanuit Groen! waar men vroeg: Op welke manier ondersteunt de provincie dit? Dit was een route die wij juist verlaten hebben en waar de gemeente omwille van het feit dat wij die gingen afschaffen, gezegd heeft: Dit nemen wij over en wij gaan ook die promotie, die bebording en dergelijke meer zelf onderhouden. Dus een gemeente kan altijd besluiten om een bebording, om een lus, in eigen beheer over te nemen.

Wat betreft het wandelknooppuntennetwerk, collega Van Malderen, daar wordt verder naarstig aan gewerkt. Ik kan u geruststellen, in tegenstelling tot het fietsnetwerk, is het wandelnetwerk natuurlijk iets dat op termijn niet provinciedekkend zal zijn. Sommige regio's zijn aantrekkelijk. Wij werken met zoekzones om dit in te richten, op andere plaatsen zou het misschien zelfs saai zijn om te wandelen. Dat willen wij uiteraard niet promoten. Na wandelnetwerken Bulskampveld en Getuigenheuvels, is het wandelnetwerk Meetjeslands krekengebied zo goed als klaar. Er is een struikelblok op dit moment in het feit dat de trekwegel langs het kanaal beheerd door Waterwegen en Zeekanaal, niet mag worden betreden. Zij weigeren formeel toe te staan dat daar gefietst of gewandeld wordt. Dit is een veranderde houding van Waterwegen en Zeekanaal tegen het verleden, waar men een gedoogbeleid had, ten minste wat dit betreft. Ik heb momenteel initiatief genomen om met de bevoegde minister een gesprek aan te gaan om deze problematiek aan te kaarten en dit probleem te deblokken. In 2012 wordt inderdaad ook gestart met uitwerking van wandelnetwerk Kalkense meersen en uitbreiding van Stille Waters boven de Schelde want het was ook de vraag of wij hierin verder gingen. Voor de verdere toekomst wordt er ook gezocht naar andere pistes en andere regio's om verder ontwikkeling te doen. Stapsgewijze vervolledigen wij ons knooppuntensysteem via wandelroutes.

Dan, de vraag is niet gesteld, maar er was de aangekondigde vraag van collega Willems. Ik kan aangeven dat de Huysmanhoeve, ondanks het feit dat wij een natte zomer gehad hebben, toch een kleine tienduizend bezoekers over de vloer gekregen heeft en dat op een halfjaar toeristisch seizoen. Er zijn tal van cursussen doorgegaan, activiteiten georganiseerd, er werden broden gebakken in het kader van de lokale traditie, kruidentuin, moestuin, bollen. Dus wij hebben geleefd en gewerkt op deze site Huysmanhoeve. In het verleden was er geen leven meer. Er is een echt breekpunt geweest. Dit is een begin. We hebben nu een overeenkomst getekend met het Plattelandcentrum en met de stad Eeklo waarin de middelen voorzien werden en het beheer voorzien werd voor 2012 en verder. In 2012 wordt het hele museum - een vraag die onder meer collega Verleyen een paar keer reeds gesteld heeft - overgebracht naar de Huysmanhoeve. Dit zal een trekker betekenen onder meer voor de specifieke werking. De bijenhal wordt ook voorzien voor het eerste seizoen 2012, maar bijen vliegen niet op bevel. Zij gaan nog even wachten om de site in te nemen. Er worden ook heel wat activiteiten voorzien volgend jaar door de lokale adviesraden van Eeklo. Het investeringsprogramma voor volgend jaar staat volop op

DEBATTEN

punt. Ook Huysmanhoeve – ik zal aan de collega het antwoord schriftelijk overmaken – krijgt zijn vervolg in 2012. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Wie vraagt nog het woord over toerisme? Niemand?
Meneer Beke en dan mevrouw ...

De heer Beke

Dank u, voorzitter. Dank aan de gedeputeerde voor zijn antwoord. Het is hoe je het model Limburg benadert. Dat kun je vanuit verschillende invalshoeken doen. Hij heeft het een beetje benaderd van: Kijk eens hoe sterk zij een mogelijkheid hebben door de uniformiteit en hoe zwak wij staan met onze verscheidenheid. Ik denk dat we het ook kunnen omdraaien in hoe sterk wij staan door onze verscheidenheid. Natuurlijk hangt het er vanaf wat onze doelgroepen zijn. Voor de binnenlandse toerist zal er uiteraard een streek belangrijk zijn, een stad belangrijk zijn, maar wanneer we ons volop willen richten op de buitenlandse markt waarvan ik denk dat dit de toekomst is, dan hebben we er alle belang bij in een groter geheel aan te bieden. Ik zou willen verwijzen naar de toeristische slogan in Zuid-Afrika: Die wereld in een land. Misschien moeten wij ons leiden door 'Oost-Vlaanderen een wereld van verschillen'.

De heer voorzitter

Meneer Beke, dat gaat ver hoor.

Mevrouw De Sutter.

Mevrouw De Sutter

We zijn goed bezig hè? Heer gedeputeerde, ik wil u alleen maar melden dat Limburg zichzelf gewoon beter verkoopt als geheel. Zij zijn geen geheel. Fietsen in de Limburgse Kempen of Haspengouw of de Maasvallei, dat is ook totaal anders. U moet alleen de grootste gemene deler zoeken. De herfst is overal. Erop uit met vriendinnen, een foto van een bubbelbad, hoge hakjes, dat kun je in Hasselt maar ook in Gent maken. Het gaat allemaal gewoon om 'look and feel'. 60.000 euro is zeker genoeg om daarop in te zetten. Niets is onmogelijk.

De heer voorzitter

Het is de dag van de leuzen en de spreuken.

Meneer Beke, niets is onmogelijk.

Meneer Liebaut, ik wacht op u.

Vraagt nog iemand het woord voor ik meneer Couckuyt het woord geef?

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel. Het verschil van middelen is even aangegeven. Er is ook een verschil in structuur natuurlijk. Wij bouwen onze regio's op met de helft van de middelen van de gemeenten. Wij bouwen onze regio's op met een eigen strategisch plan. De valleistreek is even aangegeven. Dat betekent dat met TOV, met

Toerisme Oost-Vlaanderen, wij een bepaalde algemene focus leggen, maar dat de regionale focus gelegd wordt binnen die afgebakende regio's, binnen Meetjesland, binnen Leiestreek, binnen Vlaamse Ardennen, binnen Scheldeland. Er is een heel aparte benadering telkens binnen die besturen rond de focus die zij maken. In elk van die regio's is er inderdaad een herfstbrochure, maar telkens met verschillende benaderingen. In Scheldeland gaat dat rond: De winter beleven aan het water. Want Scheldeland is doordrongen door rivieren. In het Meetjesland gaat dat rond wellness. In de Vlaamse Ardennen gaat dat rond een andere focus. Er is een sterkte/zwakte analyse geweest van op welke manier men elke streek het best tot zijn recht zal kunnen laten komen. De gemeenten participeren daar uiteraard in. En de gemeenten kennen ook hun mogelijkheden in de medewerking. En die andere benadering heeft een zuivere benadering vanuit Oost-Vlaanderen zelf en geeft dat een andere inhoud. En daar moeten we natuurlijk ook rekening mee houden. Ik ben ervan overtuigd dat de sterkte/zwakte analyses en de strategische plannen die in de verschillende regio's gestemd zijn, dat zij het beste antwoord zijn voor die streek. Mochten wij een plan moeten maken voor Oost-Vlaanderen, dan zou dat er anders uit zien. Maar ik ben er niet van overtuigd dat met de grote verscheidenheid in die regio's dat dit het sterkste plan zou zijn, het sterkste antwoord zou zijn om de toerist een streek binnen Oost-Vlaanderen te laten beleven.

De heer voorzitter

Voldoet dat? Dat voldoet. Iedereen weer tevreden.
Oh, meneer Van Pée, excuseer mij.

De heer Van Pée

Ik kan een beetje de provincie Oost-Vlaanderen vergelijken met de stad Gent, op toeristisch vlak dan toch. De stad Gent heeft ook een diversiteit. We hebben bijvoorbeeld het Prinsenhof, ge hebt De Kuip, ge hebt het Patershol, het zijn allemaal verschillende identiteiten. En dat trekt vast en zeker toerisme aan. En Oost-Vlaanderen heeft ook een diversiteit. Ge hebt de inwoners van Meetjesland en Waasland. En dat trekt de toeristen aan juist omdat ze zo verschillende identiteiten hebben. Als ik het dan vergelijk met Brugge, dan is dat een grote homogene stad, en dat spreekt de mensen minder aan. Dus mensen vragen naar diversiteit. Dat is het sterke punt voor de provincie Oost-Vlaanderen en dat kunnen ze dan ook sterk promoten.

De heer voorzitter

Met deze wijze woorden nemen we afscheid van het debat over toerisme. Meneer Van Pée, het is niet hilarisch bedoeld. Uw tussenkomst is altijd ernstig maar ik probeer dat een beetje luimig af te ronden.

Wonen

Ook niet onbelangrijk.
Meneer Van Pée daar gaat u toch ook iets over zeggen hè?

Tussenkomst van meneer Freddy Van Eeckhout.

ALGEMEEN

Vragen met betrekking tot de problematiek van een betaalbaar en kwaliteitsvol wonen kaderend binnen een globale armoedeproblematiek en de te ontwikkelen toekomstvisie daarrond

Meneer Van Eeckhout.

DEBATTEN

De heer Van Eeckhout

Dank u meneer de voorzitter. Ik heb een tijdje getwijfeld in welk hoofdstuk ik in feite mijn tussenkomst zou moeten plaatsen. Ik heb hem uiteindelijk geplaatst bij Wonen, hoewel het meer kadert in de globale armoedeproblematiek, waar we vandaag toch mee geconfronteerd worden. Ik heb aandachtig geluisterd naar de tussenkomst van de gedeputeerde en ook de wijze waarop de provincie tot nog toe de armoedeproblematiek aanpakt. De gedeputeerde zegt terecht: Dat is een belangrijk onderwerp, dat men mensen moet versterken om uit de armoede te geraken. Dat is in feite bij de monding van de armoede, maar bij de bron van de armoede kennen wij toch een ander, meer structureel probleem. Dat is: Hoe ontstaat armoede? Er zijn verschillende oorzaken om in de armoede terecht te komen. Maar een van de oorzaken is wel de huisvestingskost. De kost van het wonen zelf. En die is enorm hoog. Ik heb het voorrecht om plaatselijk schepen van huisvesting te mogen zijn. Vanuit mijn ervaring die ik heb met mensen die mij komen bezoeken stel ik toch wel vast dat bij de monding van armoede, het wonen zelf en het budget dat mensen soms moeten spenderen om een deftige woning te kunnen betrekken, dat het vandaag gaat bij sommigen tussen de 80% tot 90% van het budget zelf. Dan denk ik dat die problematiek zo belangrijk is dat we daar toch wel meer aandacht aan zouden moeten kunnen geven in de toekomst. Ik trek de problematiek ruimer dan het sociale wonen. Bij het sociale wonen zitten wij als provincie denk ik in quasi alle huisvestingmaatschappijen in de raad van bestuur. Wij kunnen daar een aantal initiatieven nemen. Maar die initiatieven zijn individueel gebonden aan de persoon. De persoon die daar afgevaardigd wordt. Maar ik denk dat wij dat ruimer zouden moeten bekijken en huisvestingmaatschappijen zouden globaal binnen hun beleid kunnen stimuleren om in feite daar echt iets rond op te zetten. Niet alleen het wonen zelf, het huren van woningen, maar ook de lasten die eraan verbonden zijn. Een van de zwaarste lasten is natuurlijk die van de energierekeningen waar mensen mee geconfronteerd worden. Dus zou ik pleiten dat wij daar misschien toch eens een denkoefening zouden houden, trachten dit te realiseren binnen de provincie. Ik weet ook niet of daar vandaag mensen mee bezig zijn binnen de provincie, om een huisvestingloonbeleid te activeren. Ik weet dat we op het einde van de legislatuur zijn. Dus ik wil hier ook geen stenen gooien naar de huidige gedeputeerde en de huidige deputatie, maar ik wil gewoon vragen of men geen aanzet zou kunnen geven om een echt huisvestingbeleid te voeren. Ik weet dat men in andere provincies al een aantal initiatieven neemt. Ik heb daar kennis van. In Limburg bijvoorbeeld probeert men een aantal subsidies te geven rond de ganse problematiek van de isolatie. Naar woonkwaliteit neemt ook de provincie Antwerpen een aantal initiatieven, meer bepaald detecteren van rookmelders en ter beschikking stellen van rookmelders. Ik vind dat ook een initiatiefje. Ik zou eerder pleiten voor een globale aanpak, namelijk dat men huisvestingmaatschappijen, sociale huisvestingmaatschappijen zal ondersteunen bij het opmaken van dossiers, verwerven van gronden, de ganse structurele aanpak van dit verhaal. Mijn vragen zeer concreet zijn dan ook gericht aan de deputatie. Erkent men voldoende de problematiek van de armoede gekoppeld aan de te dure huisvesting? Denkt men op korte termijn daar een aantal initiatieven rond te nemen? Heeft de provincie een plan van aanpak in voorbereiding naar ondersteuning van zowel de bevolkingsgroep en ook de sociale huisvestingmaatschappijen? En is de bestendige deputatie van oordeel dat dit een provinciale doelstelling en actie kan zijn voor de komende jaren? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Van Eeckhout.

Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Dank u voorzitter. Kort. Ik denk dat de collega mijn gedachten kan lezen. Ik onderschrijf volledig de tussenkomst van meneer Van Eeckhout. Ik heb er trouwens ook naar verwezen in mijn algemene tussenkomst, gedeputeerde. U zei daarnet in het debat over Oost-Vlaams toerisme dat we dringend onze visie moeten actualiseren. Ik denk dat dit voor Wonen zeer zeker ook het geval zal zijn, gezien vermoedelijk ook nieuwe uitdagingen op ons afkomen. De interne staatshervorming, waarover wordt gesproken in de wandelgangen. Maar ik denk dat we daar toch verder zeker en vast de nodige aandacht aan moeten besteden en ook onze visie moeten actualiseren. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Colen.

HUISVESTING – NIET-VERDEELBARE KOSTEN**Wat is de reden voor het wegvallen van het budget? Hoeveel huisgezinnen zijn er in Oost-Vlaanderen die nog niet zijn aangesloten op het openbaar waternet?**

Mevrouw.

Mevrouw Colen

Ja, dank u wel. Een heel korte vraag. Het artikel dat handelt over subsidies aan particulieren voor aansluiting op het openbaar waternet, daar stond vorig jaar nog 2000 euro op en nu wordt dat geschrapt. Dat intrigeerde mij. Wat is de reden daarvoor? Is het omdat het geen provinciale materie is? Of omdat er echt geen vraag meer naar is? Dat er 100 procent aansluiting is op het openbaar waternet? Ik hoop het laatste, maar ik wacht op uw antwoord.

De heer voorzitter

Meneer gedeputeerde, wilt u antwoorden alsjeblieft?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel meneer de voorzitter. Wat wonen betreft, een ieder van ons weet dat er op dat vlak enorme uitdagingen zijn. En dat er een tekort is aan goede en betaalbare woningen. Dit is zowel in de sector van sociale huisvesting als in de private huursector. Er zijn echt onvoldoende instrumenten om de impact die het woonbudget op het huishoudbudget heeft om daar wat aan te doen. Wij worden daarmee geconfronteerd als wij mensen in armoede ontmoeten, die inderdaad een heel groot deel van hun budget moeten besteden hieraan. Wat is onze mogelijkheid als provincie hierin? We maken inderdaad deel uit van op een na alle sociale huisvestingmaatschappijen van Oost-Vlaanderen en deze werken binnen een bepaalde regelgeving. Ze doen een toewijzing binnen het reglement dat aanvaard is door het toezichthoudend bestuur. Ze proberen een financieel evenwicht te bereiken door een bepaalde sociale mix in hun woningen te voorzien. Opdrachten die zij op dit moment vervullen en waar zij met heel veel middelen en heel veel regels niet slagen het globale woonbeleid te vatten. Globaal woonbeleid waar de provincie geen bevoegdheid in heeft, geen rol is hen toegekend. Ook in de toekomst zullen we moeten afwachten welke beperkte rol - we spelen op dit moment nog een beperkte rol - wij hierin kunnen spelen. In ieder geval ben ik er niet van overtuigd dat wij het bestuur zijn dat de hefboom in handen heeft om hierin heel veel te doen. We gaan het dus moeten doen met de rol die wij wel kunnen vervullen. Wij weten allemaal dat de regie van wonen, dat die binnen de gemeente ligt. Die is daar vastgelegd. Het zijn de gemeenten die alle woonactoren moeten coördineren en hiermee samen een gemeentelijk beleid moeten opzetten. De provincie heeft hierin geen rol. Als we kijken naar decretale verankering van onze rol van wonen, dan ziet het er voor de toekomst niet rooskleurig uit. Wordt dit geschouwd als een grondgebonden materie, ook dan gaan we moeten kijken welke rol we juist kunnen gaan vervullen. Onze inspanningen op dit moment hebben te maken met het feit dat wij rond een van de belangrijkste sociale grondrechten slechts heel beperkte instrumenten hebben. Voor eigenaars met een beperkt inkomen en een bescheiden eigen woning, stellen wij op dit moment nog altijd aanvullende leningen ter beschikking. Dit loopt goed. Voor woonwagengedwongen, dat is een item dat hier zeker en vast voldoende gekend is, het komt regelmatig aan bod. Ik verwacht daar groter steun maar de interpellaties zijn meestal niet van dien aard en uit die hoek van waaruit de steun te verwachten valt. We trachten deze erkende woonvorm

DEBATTEN

geaccepteerd te krijgen. En we worden hier ook in dit midden, u hebt het allemaal al meegemaakt, niet altijd geholpen in die appreciatie. Integendeel, als men de diepte van het probleem nog wat kan verdiepen dan gebeurt dat af en toe wel eens. In ieder geval heb ik net een gelijke behandelingprotocol, dat was vorige week woensdag, mee ondertekend, waarin zowel private als sociale woonactoren te kennen geven dat zij niet zullen discrimineren bij het verhuren van hun eigendom. Ik heb me tegelijk geëngageerd om dat protocol, dat een lokaal protocol is, dat ook in de regio buiten Sint-Niklaas enige uitwerking kan hebben, om dit naar een provinciaal niveau te tillen en met grotere en meerdere actoren hier aan de slag te gaan in de schoot van onze provinciale woonraad. Dat is iets wat wij wel kunnen doen. Dat is iets wat wel binnen onze mogelijkheden ligt. We werken ook via projectsubsidies om kansen te geven aan diverse initiatieven op het vlak van wonen, het recht op wonen voor de meest kwetsbaren, te helpen waarmaken. Onder meer, herinner u dat wij binnen onze projecten rond bemoeizorg tussenkomsten gedaan hebben om uithuiszetting te voorkomen. Om bij de minste wreevel in sociaal kwetsbare situaties, in een vroege fase in te grijpen om uithuiszetting te voorkomen. Dit zijn dingen die we wel kunnen doen. Op die manier zorgen we ervoor dat sociaal zwakkeren niet de eersten zijn die in de sector van de sociale huisvesting uit de boot vallen. Maar u ziet ik moet de ambities op dat vlak echt temperen. Wij hebben de mogelijkheden niet. Wij hebben de dienst niet. Wij hebben het personeel niet. Dus het zou een nieuwe keuze zijn die wij moeten maken binnen onze opdracht die we op dit moment niet vervuld hebben. Wel onze rol ten aanzien van woonwagengewoners. Daar zetten we volop op in. Vanuit directie Milieu, dit gebeurt met andere middelen, wordt er op dit moment gewerkt naar screening van woningen om te kijken of de armsten kunnen besparen op het vlak van energiekosten en nu ook op waterkosten. Ook dit is een rol die wij proberen te vervullen. In het kader van betrokkenheid bij alle huisvestingmaatschappijen zullen we kunnen ijveren dat ook zij de kansen die geboden worden door Vlaanderen ten volle zullen benutten. Maar dat is dan vanuit onze eigen rol. Ieder die hier aangeduid is in een huisvestingmaatschappij zou die rol kunnen opnemen in een algemene vergadering of raad van bestuur om daar ook te zeggen dat men volop moet intekenen op renovatieprojecten op de sociale woningmarkt. Want dit gebeurt te weinig dat men de geboden mogelijkheden dat men die ook vervult. Het is een opdracht voor ons bestuur. Maar ook een opdracht voor ieder van ons die in een huisvestingmaatschappij zit om zijn rol daar ten volle te vervullen. In ieder geval gaan we in de discussie rond de interne staatsvorming na wat onze rol kan zijn en we gaan in de marges die ons gegeven worden onze rol ook volop proberen te spelen. Maar het zal niet dezelfde rol zijn als bijvoorbeeld Vlaams Brabant opneemt in die Vlaamse rol. Waar men op een andere manier en rond een totaal andere problematiek inzet en vanuit een totaal andere invalshoek inzet op wonen. In ieder geval ondersteunen wij ook en zijn wij ook betrokken bij een vijftal intergemeentelijke wooninitiatieven. Het gaat in totaal over negentien gemeenten, waar wij toch zien dat er op een goede manier nagedacht wordt over een aantal problematieken en uitdagingen die het alledaagse gemakkelijk voorbijgaan en die zoeken naar op concrete noden concrete antwoorden te bieden. Daar zijn wij ook bij betrokken en dat is een rol die wij ook volop spelen. Maar de grote ambitie op het vlak van wonen gaan we op dit moment niet formuleren. We gaan wel nadenken over wat wij met de mogelijkheden die wij nu hebben kunnen doen. Misschien doen wij met die mogelijkheden te weinig. Dat zal vast en zeker kunnen.

Op de vraag van mevrouw Colen over aansluiting van particuliere woningen op het openbaar waternet. Kredieten zijn inderdaad op nul gezet. Of er nog woningen zijn die niet aangesloten zijn? Ik ben ervan overtuigd van wel, maar het zal een minimum zijn. In ieder geval hebben wij dit jaar twee aanvragen ontvangen, waarvan een niet ontvankelijk was, niet voldeed aan de voorwaarden. Een tweede aanvraagdossier wordt op dit moment vervolledigd om te zien of wij kunnen tussenkomen. Ik denk dat het een voorbij gestreefd reglement is op dit moment, dat we niet in stand moeten houden. We hebben heel veel reglementen. We kunnen dit reglement onvoldoende promoten. We moeten inspelen op dingen die een groter algemeen belang hebben. En ik denk dat we dit reglement niet verder gaan aanhouden. In ieder geval is het budget op nul gezet.

Ik denk meneer de voorzitter dat dit gedeelte behandeld is.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Wie vraagt er het woord?

Eerst mevrouw De Meyer, dan meneer De Loor en dan meneer Van Eeckhout. Was er nog iemand?

Meneer De Loor.

De heer De Loor

Dank u wel meneer de voorzitter. Het is een heel interessante problematiek, huisvesting en zo verder. Ik heb net als collega Freddy het geluk dat ik in de gemeente naast Ninove huisvesting kan uitvoeren in het beleid op gemeentelijk niveau. Wat de gedeputeerde volgens mij in zijn antwoord – hij is er ook niet echt over geïnterpelleerd – onderschat, is het instrument ruimtelijke ordening natuurlijk. Dat is een heel belangrijk instrument om te gebruiken bij sociale huisvesting. Dat heb ik helemaal niet gehoord. Dus ik denk dat de provincie mits een proactieve houding en een meewerkende houding met de gemeenten, heel wat kan doen rond huisvesting. Bepaald rond de ontsluiting van woonuitbreidingsgebieden op basis van het Grond en Pandendecreet. Ik stel vast, ik druk mij voorzichtig uit, dat die meewerkende houding en proactieve houding van het provinciebestuur niet altijd aanwezig is naar de gemeentebesturen bij de ontsluiting van de huisvestingmaatschappijen van woonuitbreidingsgebieden. Misschien kan gedeputeerde De Buck daar wel iets over zeggen. Maar in ieder geval is daar nog een ganse markt die vrij ligt om aan sociale huisvesting te doen en waar de huisvestingmaatschappijen niet altijd over een hinderloos parcours wandelen om de doelstellingen te bereiken.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer De Loor.

Mevrouw De Meyer.

Mevrouw De Meyer

Hier is een koppeling gemaakt eigenlijk tussen huisvesting en armoede. Dat kan je niet anders oplossen dan vanuit sociale huisvestingsector. Daar zitten uiteraard de mensen die de minste huren betalen. Bij ons is dat gemiddeld een 250 euro. En ook van alle lasten die er eigenlijk bijkomen, de energiekost waarover u sprak, daar zijn huisvestingmaatschappijen eigenlijk al een hele tijd volop aan het inzetten. We moeten actieprogramma's uitwerken om heel ons patrimonium te isoleren, om hoogrendementsketels te plaatsen. Dat is eigenlijk al volop bezig. Daar staan ook subsidies tegenover en daarnaast ook bij woningen, als er een verhuis is, worden die woningen tegenwoordig met allerlei technieken, ook voor het binnenklimaat, perfect aangepast. Dus het probleem zit niet zo zeer bij de sociale huisvestingsector. Ik denk dat daar vanuit Vlaanderen de laatste jaren al voldoende instrumenten aangereikt zijn om er heel wat aan te kunnen doen. Maar het is het probleem dat we op de private markt geen instrumenten hebben om in te grijpen. Dat is al decennia ondertussen een van de grootste oorzaken waardoor mensen in armoede terecht komen. Dat is wel heel belangrijk. Ik denk zeker dat wij als provincie er ook naar moeten zoeken om daar iets mee te kunnen doen. Al is het ook maar een visie uitwerken daarover en kijken waar we samenwerking kunnen zoeken.

De heer voorzitter

Ja, meneer Van Eeckhout, het is aan u.

De heer Van Eeckhout

Collega's, dank ook voor uw tussenkomst en ondersteuning. In dit debat waar ik in feite voor pleit, is om binnen de provincie een strategische aanpak te doen. De acties die genomen worden en kunnen genomen worden kaderen allemaal in een strategische aanpak. Waar willen we naartoe om de armoede te verdringen op basis van wat wij vandaag ondervinden? Dat is in feite het ontstaan van armoede door

DEBATTEN

onbetaalbare huisvesting. Ik ken veel mensen die van vandaag op morgen in de armoede verzeilen, gewoon omwille van scheiding en dergelijke meer. Ik denk, dat was mijn voorstel, dat men daar toch minstens over zou nadenken. Kunnen wij als provincie daar geen aanpak samen zoeken naar mogelijke oplossingen? U hebt gelijk, mevrouw De Meyer, wanneer u zegt dat binnen de sociale huisvestingsector dat mensen die daar vandaag een woning huren, dat het probleem gedeeltelijk opgelost is. Problemen zijn natuurlijk de lange wachtlijsten en andere zaken meer die ermee te maken hebben. Een probleem is ook de private huurmarkt. Het probleem is ook het niet isoleren van woningen en door het niet isoleren van woningen hoge energieprijzen. Er zijn zoveel problemen, maar men zou dat op een globale en structurele manier moeten bekijken. Ik dacht dat de provincie daar een beter instrument voor is dan de gemeenten zelf. De gemeente heeft beperkingen op dat gebied. Men heeft wel het lokaal woonoverleg, samen met de sociale huisvestingmaatschappijen. Oké, daar blijf ik bij. Niet elke gemeente zetelt in een sociale huisvestingmaatschappij. Een aantal wel en een aantal niet. Ik kan ook geen inbreng doen in die sociale huisvestingmaatschappij. Niet elke sociale huisvestingmaatschappij werkt accuraat. Ik ben lid in twee raden van bestuur. Een die goed werkt en een die niet goed werkt. In feite denk ik dat de overheid die het best in de sociale huisvestingmaatschappijen en quasi in al die maatschappijen vertegenwoordigd is, de ambitie zou hebben om op die taken die ons zouden toegewezen worden nu al een aanzet geven om te zeggen: Wij vinden dit van provinciaal belang.

De heer voorzitter

Sluit iedereen zich daarbij aan?

Mevrouw Van der haeghen.

Mevrouw Van der haeghen

Heel kort voorzitter. De collega verwijst terecht naar de sociale huisvestingactoren. Maar we mogen ook niet vergeten dat er nog steeds gemeenten zijn binnen onze provincie die geen sociale woning(en) op hun grondgebied hebben. Ik denk dat we daar ook als bovenlokale overheid een rol te vervullen hebben.

De heer voorzitter

Mevrouw Verheirstraeten.

Mevrouw Verheirstraeten

Ik zou de gedeputeerde willen vragen om aan de intergemeentelijke wooninitiatieven waar de provincie centen aan geeft en projecten heeft, dat daar nog meer zou opgevolgd worden. Daar zitten ook vertegenwoordigers van OCMW en bouwmaatschappijen in. Heel dikwijls beperkt het zich tot het inventariseren wat men op de gemeente heeft en hoeveel er nog moet komen. Ik denk dat ook belangrijk is dat een toekomstvisie ontwikkeld wordt waar armoede en wooncultuur ook aan bod kunnen komen. Dus waar men ook meer inhoudelijk moet kunnen werken. Coördineren en samenwerken vind ik ook wel heel belangrijk zoals daar juist al vernomen is. Ik heb gedaan. Dat was mijn vraag.

De heer voorzitter

Aan de raad zeg ik: Ik ben vijftien jaar in Gent in een maatschappij beheerder geweest. Alleen zeg ik u, dat als men denkt dat we goed bezig zijn, kijk eens alleen naar Gent, naar de wachtlijst. Het gaat niet over honderden, het gaat over duizenden mensen die aanschuiven. We zijn niet goed bezig. Het is niet voldoende. We moeten harder bezig zijn.

Meneer gedeputeerde wilt u antwoorden aan de mensen die nog het woord gevraagd hebben?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Voorzitter, wat de vraag van meneer De Loor betreft, de problematiek ruimtelijke ordening behoort niet tot mijn bevoegdheidspakket. Maar een ding kan ik wel zeggen. Dat is dat de vragen die soms vanuit gemeenten en soms vanuit een gebrek aan kennis van de regelgeving gesteld worden aan het provinciaal niveau over de verwachtingen die men heeft ten aanzien van dat niveau, dat handelt binnen wetten en decreten. Die verwachtingen kunnen niet altijd ingelost worden. Op dat vlak ontstaan soms toch wel fricties. Het is geen kwestie van medewerking maar soms van verwachtingen die niet kunnen ingelost worden. In het debat vraagt iedereen natuurlijk om een vrij grote rol die wij niet kunnen invullen als provincie en die we niet hebben en die niet tot onze bevoegdheden behoort. Er zijn wel degelijk decreten waarin onze rol voorzien wordt. Binnen de intergemeentelijke samenwerking rond wonen is onze enige rol dat die intergemeentelijke samenwerking vooraleer zij een erkenning krijgen bij Vlaanderen een contact moet hebben met het provinciaal niveau. Een contact. Dat staat in het decreet ingeschreven. Dat is met het oog op extra financiering. Een verdere rol hebben we daar inhoudelijk niet in te vervullen. Die intergemeentelijke projecten werken binnen een erkenning waar zij een bepaald traject moeten volgen. Dit traject moet gecontroleerd worden op basis van de subsidies die ze door Vlaanderen hiervoor verkrijgen. Wij hebben hier een beperkte rol. In het kader van cofinanciering die wij gebeurlijk doen kunnen wij extra opdrachten vragen. Dat zullen we ook doen in de mate dat het ook kan. Onze rol is daar uiterst beperkt.

Mevrouw Van der haeghen wat u zegt over gemeenten die geen sociale woningen hebben. Ook in het Grond- en Pandendecreet hebben wij een bijzonder beperkte rol gehad tot verdeling binnen een aantal criteria die in dat decreet opgesomd werden tot verdeling van koopkavels en koopwoningen die men binnen gemeenten en steden kon ontwikkelen. Wat de huurkavels betreft, dat is toch wel in het kader van de schaarste en woonnood en armoede, dat gans het debat beheerst, wat huurkavels betreft hebben wij punt noch komma over onze appreciatie te geven. Onze rol is hier decretaal bijzonder beperkt. Ik denk dat wij alleszins naar volgend bestuur de verantwoordelijkheid van mandatarissen die van hieruit hun mandaat krijgen in sociale huisvestingmaatschappijen dat we de rol die men kan vervullen vanuit dit mandaat dat we die van hieruit intern moeten versterken. Daar ga ik volledig mee akkoord, dat dit een opdracht is die wij wat bewuster moeten uitoefenen en die in de volgende legislatuur absoluut aan bod moet komen. Dat men gewapend met een provinciale visie zijn rol gaat vervullen met dit provinciaal mandaat. Daar kan zeker werk van gemaakt worden.

De heer voorzitter

Dank u, wel meneer de gedeputeerde.

Het is inderdaad waar dat Wonen nu maar twee tussenkomsten heeft, maar u ziet dat er meer mensen zijn die daarover nadenken.

Het verdient een apart debat. Zoals meneer Van Eeckhout gezegd heeft: Wonen is primair belangrijk. Wie niet kan wonen kan niet leven ook.

En inderdaad de overheden, zeker de Vlaamse overheid, ik herinner mij een project dat tien jaar duurde voor men iets nieuws had. Tien jaar. En ge moet dan nog verminderen van aantal.

Meneer De Buck en dan meneer Liebaut.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, meneer de voorzitter. Misschien ter aanvulling van mijn collega en vermits de sector Ruimtelijke Ordening hier vernoemd is, wil ik hier toch aan toevoegen dat wat betreft de regelgeving Ruimtelijke Ordening enerzijds, en anderzijds de beleidsvisie van de sector Wonen en de interpretatie daarvan door de administratie Wonen, met betrekking tot het aansnijden van de woonuitbreidingsgebieden, we vaak tot visies komen die niet met elkaar overeenkomen. En dat stelt heel wat problemen. Misschien zullen we ons vroeg of laat, ik bekijk de zaak altijd vanuit de sector Ruimtelijke Ordening, misschien moeten we bekijken dat wanneer er een duidelijk conflict is tussen die beide regelgevingen, hoe we tot een

DEBATTEN

oplossingsgerichte aanpak kunnen komen in dezen. Het is een algemeen probleem, meneer de voorzitter, dat heel dikwijls twee Vlaamse administraties met elkaar in tegenspraak zijn. En dat vergemakkelijkt zeker de uitvoering niet van de dossiers.

De heer voorzitter

In tegenspraak, maar niet in samenspraak.
Meneer De Loor heeft erop gewezen.

Meneer Liebaut en dan gaan we afsluiten voor een keer met meneer Couckuyt.

De heer Liebaut

Voorzitter, ik herinner mij van jaren geleden dat hier in deze raad een debat plaatsgehad heeft in verband met verdeling van het pakket woningen, appartementen, in het kader van de sociale huurmarkt. Dan bleek dat inderdaad Oost-Vlaanderen stiefmoederlijk bedeed werd bij de verdeling over gans Vlaanderen. Dat was uiteraard een politieke zaak. Maar toen is de reactie geweest in de zaal, alle partijen hebben een motie gestemd, er was van de deputatie actie geweest. Wat bleek? Dat inderdaad de toestand verbeterde. In die zin dat er op een meer rechtvaardige manier een spreiding kwam. Ik zit al heel lang in een sociale bouwmaatschappij, de sector heeft mij altijd gepassioneerd, ik weet ook dat de bevoegdheid van de provincie wettelijk en decretaal zeer beperkt is. Maar misschien kunnen we toch een keer opnieuw kijken naar de huidige stand van zaken wat de verdeling betreft, meneer de gedeputeerde. Dat kan onze dienst toch wel doen. Zodanig dat opnieuw kan bekeken worden of het niet zo is dat Oost-Vlaanderen niet echt bedeed wordt zoals het zou moeten zijn in verhouding tot de enorme noden. Ik ken ook de toestand in Lokeren, hoeveel er daar op de wachtlijst staan, hoe lang het duurt vooraleer men in aanmerking komt voor een huurwoning. Dat is een pijnlijke situatie die de mensen niet begrijpen. Die dus naar mijn mening zeer sterk de antipolitiek voedt. Uiteindelijk is de politiek de schuldige en zijn de lokale mandatarissen de schuldigen in de eerste plaats. Laat ons toch een keer kijken, de berekening maken, hoe is de toestand op dit moment? En als dan zou blijken dat wij inderdaad niet aan bod komen als de rechtvaardigheid het vraagt, dat wij dan zouden reageren.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel meneer de voorzitter. Ik ga het vast en zeker opvragen. De criteria voor het Grond- en Pandendecreet zijn objectief geformuleerd. Dus ik weet dat op dat vlak de criteria duidelijk zijn. De criteria op het vlak van sociale woningbouw in het verleden op het punt van erkenningen, het is interessant te volgen hoe dit verlopen is. Een aantal plannings verlopen natuurlijk van voor het Grond- en Pandendecreet. Dus we gaan dit opvragen en overmaken aan de raad.

Wat de tussenkomst van collega De Buck betreft, wat Vlaanderen tegenkomt, tegengestelde regelgeving rond wonen en ruimtelijke ordening, is iets dat wij regelmatig hebben ervaren. Terwijl wij provinciaal die verkokering niet hebben. Hier is interdienstoverleg waarop niet alleen met ruimtelijke ordening maar ook met andere diensten die betrokken kunnen zijn bij bepaalde dossiers en bepaalde thematiek, waar dit vanaf het begin meegenomen wordt en opgelost voor het ontstaat. Maar in Vlaanderen maakt men regelgeving los van elkaar en soms tegenstrijdig. Met Raad van State-procedures en dergelijke tot gevolg.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Ik peil de raad. Ik zou willen doorgaan met ontwikkelingssamenwerking. Ik heb een verrassing maar misschien is het geen goede verrassing. Voor iedereen van u die blijft, zijn er broodjes voorzien na deze raad. Gaan we door? We gaan door. Dank u wel. Ik moet toch de raad peilen?

En morgen hebben we dan alle tijd voor Personeel en Sport en de rest. Morgen hebben we alle tijd. En ik weet dat mevrouw Bruggeman dat graag doet, uitgebreid, voorkomend en beknopt.

Ontwikkelingssamenwerking

VERSTERKING VAN ACCENTEN

Tussenkoms van mevrouw Verheirstraeten.

Vragen met betrekking tot gevolgen integratie Wereldcentrum, alsook algemene terugblik op gevoerde Noord-Zuidbeleid. Zijn de prestaties op dat vlak voldoende om een pleidooi te voeren naar de federale en Vlaamse overheid toe met het oog op behoud van betrokkenheid bij ontwikkelingssamenwerking?

Mevrouw.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u, voorzitter. De integratie van het Wereldcentrum in de provinciale administratie is een feit. Krijgt u daar meer instrumenten mee in handen om een evenwichtig Noord-Zuidbeleid te voeren? En hoe kijkt u terug op het globale Noord-Zuidbeleid dat ons bestuur heeft kunnen voeren in de voorbije tijd? Kunt u met de prestaties van het afgelopen jaar ook een pleidooi naar de federale en Vlaamse overheid voeren om het provinciebestuur betrokken te houden bij ontwikkelingssamenwerking?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw.

Meneer Joris.

NOORD-ZUIDSAMENWERKING, KLEUR BEKENNEN EN WERELDCENTRUM

Kan er met cijfers aangetoond worden dat de uitgaven in deze rubrieken een meerwaarde opleveren voor de mensen ter plaatse?

De tussenkomst is bij dezen gehouden?

U heeft het woord.

De heer Joris

Als men bezoldigingen, sociale vergoedingen, patronale bijdragen, pensioenen en renten samentelt, dan is het personeelbudget voor Noord-Zuidsamenwerking, Kleur Bekennen en Wereldcentrum samen gestegen van 224.000 euro vorig jaar tot 388.000 euro nu. Een stijging met bijna 64%. In de toelichting lezen we dat er een halftijdse coördinator ontwikkelingssamenwerking voorzien wordt, dat er personeelsverschuivingen zijn tussen Wereldcentrum en Kleur Bekennen en dat er middelen ter

DEBATTEN

beschikking komen van DGOS, de federale Directie-Generaal voor Ontwikkelingssamenwerking. Het is duidelijk dat deze projecten bijdragen tot het creëren van baantjes in de eigen provincie en in eigen land. De posten 161 01/640 01 en 161 01/640 02 zijn tekenend voor die scheef trekking. Het budget voor ngo's met projecten in het buitenland blijft constant. Maar die voor programma's en projecten inzake mondiale vorming bij ons in het binnenland stijgt ongeveer met de helft. Dat lijkt mij een schoolvoorbeeld van hoe het niet moet. En dat staat los van de vraag: Zijn we voor of tegen ontwikkelingssamenwerking? De vraag is: Is de manier waarop we nu aan ontwikkelingssamenwerking doen wel efficiënt? Besteden we de beschikbare middelen wel verstandig en op het terrein? Wij hebben ook vaak kritiek geuit op de werking van de ngo's in de derde wereld. Over bepaalde projecten waren we ook niet gelukkig, maar zeer kritisch. Maar ten minste daar werkt men waar ontwikkelingssamenwerking moet werken. Dat is bij de arme mensen in de arme landen. Er wordt hier teveel besteed aan werking voor rijke mensen in rijke landen. Om die een bepaalde overtuiging aan te praten. De bewustmakingscampagnes van Noord-Zuid, Wereldcentrum en Kleur Bekennen zijn heel dikwijls verkapte politieke propaganda die uitsluitend gericht zijn op het bewerken en beïnvloeden van de publieke opinie in eigen land. Dat mag natuurlijk. Een van de essenties van de kwintessens van politiek bedrijven is de publieke opinie bewerken en mensen overtuigen. Dat mag. Maar dat is geen ontwikkelingssamenwerking. En hoort met de budgetten van kerken of partijen te gebeuren, niet met budgetten van ontwikkelingsamenwerking. Het is hoogst twijfelachtig of er ook maar een zieke, een hongerlijder of een slachtoffer van een natuurramp in een ontwikkelingsland daar ooit beter van wordt. Kan de deputatie met cijfers aantonen dat zulke uitgaven – ik bedoel voor die voor de organisatie die in het binnenland werken – dat die een meerwaarde opleveren? We bedoelen wel degelijk een meerwaarde voor mensen in ontwikkelingslanden. Natuurlijk niet voor de mensen die er hier een bezoldigd baantje aan overhouden. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u meneer, Joris. U hebt dit ook al gezegd in uw algemene tussenkomst, als ik mij goed herinner, Noord-Zuidsamenwerking.

We gaan door.

Mevrouw Colen.

Is er een budget voorzien voor noodhulp? Zo ja, waar is dat terug te vinden? Zo neen, waarom niet? Wordt eventuele noodhulp dan ingeschreven via een budgetwijziging?

Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Dank u wel, voorzitter. Dat is ongeveer de inhoud van mijn vraag. In 2010 vind ik wel 25.000 euro voor Pakistan en in 2011 een subsidie aan het Belgisch Consortium voor Noodhulpsituaties vzw, ook 25.000 euro. En ik vermoed, maar u zult mij wel verbeteren, dat noodhulp steeds via een budgetwijziging ingevoerd wordt. Ik vraag mij af of het niet beter zou zijn om gewoon sowieso noodhulp te voorzien, nu al, als een apart budget. Hebben we een meevallend jaar, dat er geen grote noodsituaties zijn – wat denk ik niet zo heel realistisch meer is – dan wordt het geld gewoon niet uitgegeven. Is er een noodsituatie dan kunnen we korter op de bal spelen, want dan is er geen budgetwijziging nodig om het toe te kennen.

De heer voorzitter

Dank u wel mevrouw Colen.

We komen bij meneer Joris terug betreffende dezelfde Noord-Zuidsamenwerking.

Waarom is de subsidie aan het Belgisch Consortium afgeschaft? Is de subsidie verschoven naar het beschikbare budget voor noodhulp? Indien niet, naar welke budgetpost dan wel?

Meneer Joris.

De heer Joris

Het budget 2011 voorzag 25.000 euro voor subsidies aan het Belgisch Consortium voor Noodhulpsituaties vzw. Nu is dat tot nul herleid. Het is geen punt van ons geloof dat noodhulp via Belgisch Consortium zou moeten gaan. Eerder in tegendeel. Als ik het woord Belgisch hoor dan zet ik al instinctief mijn stekels op. Maar ik zou wel graag weten waarom die subsidie is afgeschaft. Ik heb mij hier eigenlijk niet gelukkig uitgedrukt. Ik zou graag zien dat die 25.000 euro ergens in een potje wordt gezet voor noodhulp. We kunnen daar gerust in zijn, er zal – ik zeg dat zonder enig cynisme – elk jaar zijn er helaas rampen genoeg waar we dat geld zinnig voor zouden kunnen besteden. Als het niet ergens in een potje is terecht gekomen, en dat is natuurlijk niet zo want we werken niet met dat systeem, naar welke begrotingspost is het dan wel verschoven? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Joris. Ik dacht dat je nostalgisch werd over: Waar is dat Belgisch Consortium verdorie?

Mevrouw Lafkioui.

Mevrouw Lafkioui

Heel kort voorzitter. Omdat ik het aangehaald heb in mijn algemene tussenkomst omtrent het Noord-Zuidbeleid. Ik wil zeker en vast niet het gras van onder de voeten van de gedeputeerde wegmaaïen, maar ik wil alvast zeggen dat het zeker mag zijn dat ons nog rampen en toestanden tegemoet zullen komen volgend jaar. Vandaag las ik uitgebreid over het klimaat dat zelfs het VN-klimaatrapport waarschuwt dat de opwarming van de aarde effecten met zich meebrengt met meer extreme hittegolven, stortregens, overstromingen, zware cyclonen, droogten en landverschuivingen. Ik denk dat we er sowieso vanuit mogen gaan dat er natuurrampen op ons zullen afkomen. Dank u.

De heer voorzitter

Ik ga de laatste tussenkomst laten houden. Anders is dat een beetje raar, over jeugd.

Mevrouw Verheirstraeten.

JEUGD

Hoe zullen de middelen voor de sector van de Bijzondere Jeugdbijstand worden besteed? En hoe zit het met de plannen daarrond?

Mevrouw.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u. In 2012 komen er voor het eerst middelen vrij waarmee de sector van de bijzondere jeugdbijstand kan worden ondersteund. Deze middelen werden vroeger gebruikt om te helpen investeren in stenen. Waaraan zullen die middelen nu worden besteed? Zijn er al plannen rond en wie heeft die ideeën aangebracht? Beantwoorden de plannen aan de bestaande behoeften?

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Couckuyt, wilt u daar ook op antwoorden?
Dan zijt ge er bijna vanaf.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u meneer de voorzitter.

Ik begin bij de eerste vraag over integratie van het Wereldcentrum. Collega Verheirstraeten zal de rol van het provinciebestuur hier als Noord-Zuidbeleid beter in de verf zetten. Dat Wereldcentrum is een onderdeel geworden van de provinciale directie. Het is meteen al een antwoord ook op de andere tussenkomst rond stijging van personeel. We hebben het Wereldcentrum geïntegreerd. Dit stond in het verleden als een overdracht, een som, op onze begroting. Een overdracht waarin alle middelen, werking, personeel en dergelijke meer vervat zaten. Nu krijg je, als je dat binnentrekt een stijging van werkingsmiddelen en van personeel. Want dat personeel behoort nu tot de provincie. Financieel is dat een nul-operatie. Naar werking toe is ook die niet gewijzigd. Het is niet zo dat wij een herstructurering gehad hebben waarin wij nu meer investeren in het Noorden en vroeger meer in het Zuiden. Op dat vlak is geen verandering geweest in de middelen. Alleen krijgt het een ander uitzicht door de integratie, mevrouw Verheirstraeten. Het is nu zo dat het Wereldcentrum naar buiten komt als een deel van het provinciebestuur. We gaan veel duidelijker die aansturing kunnen doen want in het verleden was het een vzw waar wij deel van uitmaakten met raadgevende stem. Een ambtenaar maakte deel uit met raadgevende stem. Maar het was een vzw met zijn eigen werking, zijn eigen focus. Maar voor een aantal opdrachten gesubsidieerd door ons. Een dergelijke integratie heeft ontegensprekelijk voordeel. Waar we in het verleden naar gemeenten of naar grossen binnen die gemeenten wilden stappen, hadden wij daar geen personeel voor. Nu kunnen we mondiale vorming en de werking met gemeenten op een betere manier doen. Niet apart.

Ik begrijp dan ook niet, mevrouw Lafkioui, waar u die versnippering ziet in ons Noord-Zuidbeleid. In tegendeel! Wij hebben werk gemaakt om beter te kunnen focussen van die integratie van het Wereldcentrum om geen versnipperde werking met onze middelen te krijgen. Het is echt het tegendeel. Noord-Zuidbeleid focust op drie regio's, niet op gans de wereld, waar wij afgebakend in die regio's een aantal actoren rond verschillende beleidsaspecten, rond verschillende noden van ontwikkeling kunnen werken en gezamenlijk in die regio's een werking kunnen opzetten met interactie ten aanzien van elkaar en vaak ook ten aanzien van een overheid. Wat de ondersteuning van de Filippijnen betreft, dit is duidelijk. Dit is geen versnippering. Dit is een zuivere ondersteuning. Ondersteuning van de gemeenten gebeurt op dezelfde manier. In het kader van ons Noordbeleid zit alles nu bij de provincie zelf, samen met het Wereldcentrum dat deel uitmaakt van de provincie. En alle initiatieven op het werkveld kunnen zonder overlap gebeuren en dat is wat nu het geval is. Mondiale vorming, geen gaten, alle mogelijkheden worden in een hand gehouden. Wij hebben een Noord-Zuidraad, een adviesraad waarin de ngo's vertegenwoordigd zijn, en wij hebben daarboven nog een jaarlijks of halfjaarlijks ngo-overleg met alle ngo-actoren die binnen onze provincie werkzaam zijn. Ik bedoel niet degenen die hier gedomicilieerd zijn. Het gaat ruimer dan dat. Van versnippering is geen sprake.

Het antwoord op meneer Joris heb ik in zekere zin gegeven, behalve wat betreft – mevrouw Lafkioui u hebt de aanbreng gedaan – de noodproblematiek. Als meneer Joris het in zijn algemene tussenkomst heeft over 11.11.11 en een Marxistische organisatie en dergelijke meer, dan vraag ik mij af waar hij dit haalt? Dan vraag ik mij af waar hij haalt dat 11.11.11 ons een schuldgevoel zou aanpraten dat ruimer is dan nodig? En waar hij aangeeft dat 11.11.11 bijna aan ons zou aanpraten dat wij de cyclonen, rampen en dergelijke veroorzaken. Wat doet 11.11.11 wel? Ik had toevallig mijn jaarlijks enveloppe in mijn bus. 11.11.11 zegt dat meer dan wat in het verleden natuurlijk het geval was, er een stijging is van die problematiek. En als de temperatuur nog stijgt door de klimaatwijziging, dat de rampen zich veelvuldiger zullen voordoen, zoals mevrouw Lafkioui zo pas aanbracht vanuit een artikel. Dat zegt 11.11.11. Dus als

ge de rol van 11.11.11 benadert doe het, meneer Joris, dan op een correcte manier. Anders mist ge de kans hierover geloofwaardig tussen te komen. Wat het rendement van de middelen die wij inzetten op vlak van sensibilisatie betreft, daar kan over gediscussieerd worden. Men kan dat vrij moeilijk berekenen. Het is alsof u aan een school zou vragen van cijfermatig aan te tonen welke meerwaarde zij hebben gecreëerd binnen de samenleving met educatie die zij voorzien hebben. Wat wij proberen is mensen te bewegen enerzijds tot gedragsverandering en anderzijds tot solidariteit. En wij weten dat veel dingen die lokaal of in lokale werkgroepen tot stand komen het gevolg hebben dat mensen ook acties opzetten naar het Zuiden. En daar is een meetbare meerwaarde. Men kan zien dat je invloed hebt op de ontwikkeling van acties die binnen gemeenten of binnen lokale organisaties hierdoor ontstaan. Maar echt gaan meten, educatie gaan meten en daar cijfers op plakken in zijn nut, dat lijkt mij onmogelijk. Trouwens een dergelijk onderzoek op een gefundeerde manier gevoerd, zou meer kosten dan de tussenkomst die wij op deze manier creëren. Wat de middelen rond noodhulp betreft, er zijn inderdaad geen aparte middelen noodhulp ingeschreven terwijl wij zien dat dit jaarlijks terugkomt. De reden hiervoor is, de techniek is al even aangegeven, dat wij geen potje kunnen creëren. We hadden vroeger een fonds Noodhulp. Alleen kunnen we dat fonds Noodhulp technisch gezien niet vullen. Dat komt vanuit stichtingen, vanuit legaten en dat is inderdaad op dit moment leeg. Wij kunnen dat niet vullen. Wij kunnen niet zeggen: Wij gaan daarin een potje bewaren voor het moment dat de rampen gebeuren. Gebeurt er dit jaar niets, en is volgend jaar een dramatisch jaar, dan hebben we wat gespaard. We kunnen dat niet. We kunnen ons niet wenden tot die techniek. Het enige wat we zouden kunnen voorzien is jaarlijks dit budgettaire laten weerkomen. In ieder geval heeft de techniek van te werken met begrotingswijzigingen ons op dit moment nog niet belet te doen wat wij moesten doen. Wij zijn op gefundeerde vragen, meestal van partners waarmee we reeds samenwerken – want ik kijk heel sterk naar het kunnen volgen van de acties die we met onze middelen teweegbrengen - partners waar we gewoonlijk mee samenwerken in het Zuiden en waarmee wij op het terrein ook realisaties kunnen zien, daar hebben wij noodhulpmiddelen aan besteed. Wij zijn tot hiertoe, ondanks het feit dat wij dit in de begroting in geen enkel jaar voorzien hebben, geslaagd dit via begrotingswijzigingen te realiseren. Meneer Joris, de middelen die u van vorig jaar ziet staan, komen ook van begrotingswijzigingen. Die zijn niet verdwenen. Wij hebben rond noodhulp normaal niets voorzien.

Ik denk dat rond Noord-Zuidsamenwerking wij het gesprek gehad hebben.

De heer voorzitter

Ja, laten we dit eerst afronden en dan Jeugd apart.

Dus wacht meneer de gedeputeerde, of er misschien nog iemand tussenkomt en dan gaat ge daarna alleen over jeugd.

Laten eerst nog de mensen het woord nemen. Meneer Joris, alleen wil ik u zeggen, ik heb nog in het Marxisme moeten studeren. Marxisme heeft zoveel te maken met 11.11.11 als een koe met regeltechniek. Het is niet waar. Aan mijn deur komen meisjes van de giro voor 11.11.11 en geen Marxisten. Tot mijn grote spijt. U hebt mijn woord.

Eerst meneer Joris, mevrouw Colen en mevrouw Lafkioui.

De heer Joris

Ik ga niet uitweiden. Een concreet voorbeeld van dat ik vind dat de oplossingen van 11.11.11 steeds Marxistischer zijn is, denk aan de watercampagne, met de demagogische afbeelding van een man die met een rietje water uit de riolering drinkt. Wat is hun oplossing voor het schrijnende probleem van het tekort aan drinkwater? Alle drinkwatermaatschappijen moeten van de staat zijn. Een prima oplossing in Westerse landen met goed georganiseerde staten. Maar in ontwikkelingslanden met dictatoriale krakkemikkige niet-functionerende staten is het een recept voor een ramp. Alles privé is slecht volgens 11.11.11 en de staat is de alleen zaligmakende oplossing. Nu klink ik als een liberaal, maar ik sta een contrast te maken met 11.11.11. Heel dikwijls zijn de teksten die men leest op een webstek of in een officiële publicatie, wat verstandiger en wat geschaafder dan de teksten waarmee men persoonlijk wordt aangevallen. Ik heb toen ik jong was, ik was daarvan geschrokken en ik kon er toen niet op antwoorden,

DEBATTEN

in de tijd van de grote hongersnood in de Sahel zei iemand: dat de kinderen in de Sahel sterven, is de schuld van de Westerse wereld. Zij hebben die kinderen opgeëten - letterlijk zei hij dat zo – met hun beleid van veeteelt hebben zij de rampen in de Sahel veroorzaakt. De recente campagne, het voorbeeld dat u allemaal nog vers in het geheugen hebt zitten, over die arme boer in Latijns-Amerika die zijn oogst ziet verloren gaan omdat wij consumeren en zij de gevolgen van de klimaatwijziging moeten dragen als er in Latijns-Amerika oogsten mislukken. Al honderden jaren lang, voor zover de geschiedenis teruggaat, is dat door een onregelmatigheid in de cyclus van de koude en warme golfstromen in de oceaan die ze El Niño noemen. En als El Niño zich niet regelmatig gedraagt hebt ge hongersnood in Latijns-Amerika. Dat heeft met de opwarming van de aarde of de Westerse politiek of de industrialisatie niets te maken. In de tijd dat er een hongersnood was in Ethiopië, er zijn er vele geweest, omdat Ethiopië nu eenmaal in Afrika helemaal op het randje ligt van het gebied waar ge klimatologisch nog gras kunt kweken. Dat is al van duizenden jaren zo. Het zit op de rand, dus bij het minste wat er mis gaat, hebt ge geen fatsoenlijke graanoogst meer. Men kwam van 11.11.11 in bloedige ernst tot mij zeggen: dat komt omdat er boven Ethiopië nu een gat in de ozonlaag is, doordat de Westerse industrie maar ozon in de lucht pompt. Terwijl dat gat van Zuid-Amerika was. Dat soort dingen zit mij tot hier en dat heeft een hele tijd in mijn jeugd aan mijn geweten geknaagd. Tot ik door had dat het nonsens was. Maar er zijn nog veel mensen, ook katholieke mensen, dat knaagt aan hen, zonder dat er ook maar iets aan kunnen doen. En mensen met een schuldgevoel opzadelen zonder dat ze er iets aan kunnen veranderen, dat is niet fair. Dat is niet fatsoenlijk.

De heer voorzitter

Naar deze mensen heb ik nooit geluisterd. Maar gij luistert naar iedereen waarschijnlijk meneer Joris.

Mevrouw Colen alsjeblieft.

Mevrouw Colen

Ik wil gewoon even terugkomen op het budgetteren van de post Noodhulp. Gedeputeerde, u zegt: Tot nu toe heeft de techniek met de budgetwijziging ons nooit verhinderd bij te dragen aan noodhulp waar het nodig was. Natuurlijk, de dag dat het de eerste keer is, dat er juist als het allemaal wat moeilijker zal worden op het budget, dat is toch ook zeer voorspelbaar, zou het jammer zijn als we geen budget voorzien hebben en vertraging oplopen met een eventuele noodhulp. Dus ik blijf er toch voor pleiten het als post in het budget op te nemen.

De heer voorzitter

Mevrouw Lafkioui.

Mevrouw Lafkioui

Dank u voorzitter. Heel kort. Ik kan aannemen dat meneer Joris het moeilijk heeft met de beschuldiging dat er een stuk zit achter het noodbeleid. Ik wil de gedeputeerde een stukje steunen. Ik sta wel achter dat noodbeleid omdat de daden, de acties die wij hier ondernemen in Europa, West-Europa, de Noord-Atlantische landen uiteraard, een enorme impact hebben op het Zuiden. Of we dat nu willen of niet, het is een feit. En uiteraard, de klimaatopwarming heeft ook haar gevolgen. Het zijn net die landen die het moeilijk hebben, economisch en sociaal, die dan nog extra getroffen worden door natuurrampen die te maken hebben met klimaatopwarming. Het hoeft niet altijd te gaan over armoede, het kan ook gaan over andere campagnes. Denk maar aan de Schone Klerencampagne. Het besef: Wat doen ze hier? Wat doen die organisaties en die campagnes? Mensen sensibiliseren en duidelijk maken: Want mevrouw of meneer, het mantelpakje of het kostuum dat u aanhebt, weet dat het gemaakt wordt in bijzonder moeilijke sociale en eigenlijk niet menselijk verantwoorde omstandigheden, hoofdzakelijk met kinderarbeid. Ik denk dat het toch niet slecht is zich daarvan bewust te zijn. Over noodbeleid, misschien meneer Joris zijt ge daar een beetje getraumatiseerd door uw eigen persoonlijke ervaring, maar ik zie de beschuldiging wel

als een daad om even over na te denken. Dat is een zaak. Een tweede zaak, gedeputeerde was misschien het feit dat ik over versnippering bezig was van de middelen. Ik moet zeggen dat ik vooral vertrokken was vanuit de beleidsnota. Ik kan aannemen dat ik daar misschien mis zit, maar ik heb een beetje moeite met de manier van omschrijven en verwerken van die nota. Als ik het erop lees bij de doelstellingen en de projecten en op welke manier zij gefinancierd en gesubsidieerd worden, dan kan ik er eerlijk gezegd niet goed aan uit. Ik weet graag: Wie doet wat en met hoeveel? En dan ben ik tevreden. Dank u voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Couckuyt we gaan afronden met uw repliek.
Wees niet te uitdagend, want anders hebt u twee beurten.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel voorzitter. Ik wil afronden wat betreft noodhulp. We moeten focussen als provinciaal beleid. In elk van de domeinen binnen welzijn en gezondheid focussen wij op verandering. Dit betekent dat het zich ook weerspiegelt in onze begroting. Die verandering heeft te maken met maatschappijopbouw. Maatschappijopbouw in onze mondiale vorming hier. Maatschappijopbouw in het Zuiden. Daar ligt de focus. Exact hetzelfde als wij doen binnen het welzijnsbeleid. Versterken. Dat is de wijze waarop we werken. Noodhulp is in die structurele opbouw in principe niet voorzien. Noodhulp zie ik niet als een centrale rol. Op het moment natuurlijk dat er heel veel beweging is in de samenleving en dat gans de publieke opinie rond bepaalde items actief is, kan je moeilijk achterwege blijven en situeert onze bijdrage in noodhulp in die benadering. Maar niet in een focus die we zelf willen leggen. Wij willen de focus leggen op maatschappijverandering hier en ginder. En het is zelfs zeer vaak dat noodhulp gegeven wordt door heel veel partners op een moment dat de camera's aanwezig zijn. En dat op het moment dat de camera's verdwenen zijn, geen aandacht meer is. Dit is een gegeven. Wij leven met een beeldcultuur. Wij zijn daar heel sterk onderhevig aan. Ook als raad is het ons wellicht niet gepermitteerd op het moment dat de camera's aanwezig zijn en gans de bevolking, ook in Oost-Vlaanderen iets wil doen, zal het wellicht moeilijk zijn van het moment dat de middelen reeds heel erg aanwezig zijn, zelf onze bijdrage niet te doen. Maar het is niet de focus van ons beleid. En daarom ontbreekt het binnen onze begroting en wordt het slechts via begrotingswijzigingen voorzien. Het is echte bewuste focus.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt, nu alleen nog over jeugd.
Over jeugd moet u nog antwoorden en mevrouw Verheirstraeten.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel. Mevrouw Verheirstraeten, bedankt voor de tussenkomst over jeugd. Dat is toch een belangrijk item binnen ons beleid. En zeker bijzondere jeugdbijstand ligt ons na aan het hart. Enkele jaren geleden hebben we inderdaad de afschaffing gedaan van investeringssubsidies omdat wij ook daar wilden focussen en niet het gevoel hadden dat we iets wezenlijks bijdroegen met de investering in stenen. We waren zeker aan het opvangen van Vlaanderen - dat is hier al een aantal keren aan bod geweest - die eigenlijk zorgt voor onderfinanciering van deze sector van bijzondere jeugdbijstand. We zijn in overleg gegaan met de sector van bijzondere jeugdbijstand en we hebben gezegd dat de middelen die we inzetten, dat wij die niet gingen verminderen. Alleen de manier waarop wij die middelen hebben ingezet heeft een andere focus gekregen. Opnieuw hetzelfde focussen op onze rol die wij met onze middelen moeten vervullen. En dit was niet investeringsubsidies, dat is de taak van Vlaanderen. In samenspraak met de sector zetten wij de middelen in voor projecten met een regionale schaalgrootte. Want dat is wel onze rol, het is wel onze focus. En het voorstel zal ook komen vanuit de sector zelf, waar

DEBATTEN

goed overleg mee is. Daar rond zal binnen het krediet dat voorzien is in 2012, begin 2012 wellicht zal de sector hiermee klaar zijn en zal een concreet project worden voorgelegd aan deze raad. In alle geval zal elk van de ingediende projecten in dezen moeten beantwoorden aan een concrete nood en zullen ze moeten kaderen in de integrale jeugdhulpverlening. We zullen vooral en bij voorkeur de mazen van het hulpverleningsnet moeten verkleinen en de resultaten van acties die wij gaan voorstellen aan de raad zullen overdraagbaar moeten zijn. Geen eenmalige middelen die geen verder resultaat hebben. Opnieuw dezelfde focus, onze eigen rol benadrukken, overleg met de sector, opbouwen naar iets met een duurzaam karakter en niet in de plaats treden van Vlaanderen die een bepaalde verantwoordelijkheid heeft. Ook onze middelen niet terugtrekken. Focussen. Dank u wel.

Ik denk dat ik hiermee geantwoord heb.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Voldoet dat?

Dames en heren, dit is de langste zitting geweest, maar het was zeer interessant. We hebben 25 punten behandeld.

Morgen gaan we door met mevrouw Bruggeman, dertien punten, o.a. met Sport, Olympische Spelen. Het zal interessant zijn. Ik lok u naar de volgende vergadering. Ik nodig u uit naar de volgende vergadering van de provincieraad, morgen om 14.00 uur om de attributies van de laatste gedeputeerde, mevrouw Bruggeman te bespreken.

Ik sluit de vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING